σοσιαλιστικη ΕΚΦΡΑΣΗ

ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Σ.Ν.ΕΔΕΝ

12 Οκτώβρη 1979 τιμη 50 μίλς Αρ. φύλλου 73

Στις άλλες σελίδες:

- ΑΓΓΛΙΑ
- ΕΛΛΑΔΑ
- ΜΟΝΑ — ΖΥΓΑ
- ΕΡΕΥΝΑ — καταυλισμος Σταυρου
- ΠΕΔΡΟ ΝΑΒΑΡΟ
- Κινηματογραφικη Λέσχη Κύπρου
- Καραμανλής στη ΜΟΣΧΑ

ΑΠΟΘΡΑΣΥΝΕΤΑΙ Η ΔΕΞΙΑ

Μεγάλες οἱ ευθυνες για τὸ εργατικὸ κίνημα

Η αδυναμία της Κυβέρνησης Κυπριανου να δώσει λύσεις στα πολλαπλα προβλήματα της εργατικης τάξης και του λαου, τόσο τα οικονομικο όσο και το πολιτικο πρόβλημα, η γελοιοποίηση της κάθαρσης και γενικα η ανικανότητα της Κυβέρνησης να πάρει οποιοσδήποτε αποφάσεις έχει αποθρασύνει στό έπακρο την Κληριδικη δεξια - τον γνήσιο εκπρόσωπο της κεφαλαιοκρατικης τάξης στην Κύπρο – σε σημείο που μπαίνει πια σε μια δριμύτατη επίθεση ενάντια στο εργατικο κίνημα, πράγμα που της ήταν αδύνατο να πράξει στα πρώτα χρόνια μετα το πραξικόπημα.

θνους καπιταλισμου είναι το άγριο κτύπημα του βιοτικου επιπέδου και των πολιτικων ελευθεριων και δικαιωμάτων των εργαζομένων. Αυτη την επίθεση τη βλέπουμε στην Αγγλία και άλλες χώρες της Ευρώπης συμπεριλαμβανομένης της Ελλάδας. Η αστικη τάξη της Κύπρου σ' αυτη την περίοδο επείγεται να σχηματίσει μια ισχυρη κυβέρνηση για να διεκπεραιώσει αυτο τό ρόλο, να διατηρήσει τα κέρδη- της και να αντιμετωπίσει τις επερχόμενες εργατικες κινητοποιήσεις και διεκδικήσεις.

Επείγεται ακόμα, όπως αναλύθηκε πολλες φορες στις στήλες της Σ.Ε, να κλείσει το Κυπριακο σύμφωνα με τα συμφέροντα- της και τα πλατύτερα συμφέροντα των αφεντικων-τους, το ΝΑΤΟ και τους Αμερικάνους.

Τεράστιοι λοιπον οι κίνδυνοι κι αυξημένες στο έπακρο οι ευθύνες του εργατικου κινήματος.

συνεχεια στην 7

τοτε

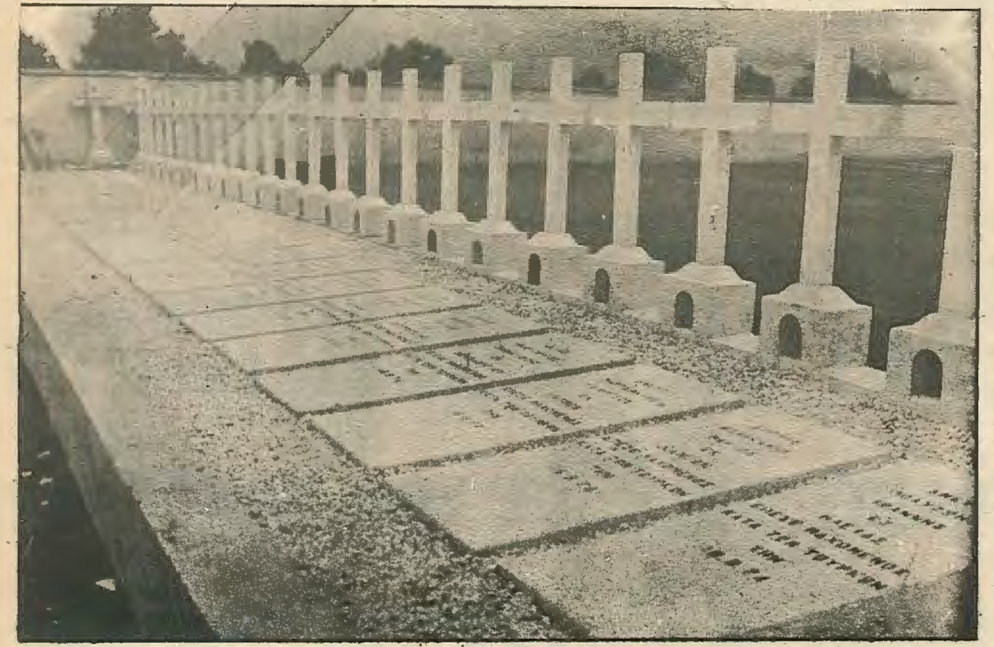

Πραξικόπημα 1974

Πριν μερικα χρόνια η δεξια στιγματισμένη με το προδοτικο πραξικόπημα και ξεφτισμένη στα μάτια του λαου λούφαζε κρυμμένη στό πετσί- της περιμένοντας καλύτερες μέρες ν' ανατείλουν. Οι μέρες αυτες δεν άργησαν να φανουν. Το πείραμα Κυπριανου - αποτυχεμένη παρωδία του φαινομένου Μακάριος, της άνοιγε διάπλατα το δρόμο. Αμέτοχη στην πολιτικη εξουσία μα και φαινομενικα στην αντιεργατικη πολιτικη της Κυβέρνησης και στο αδιέξοδο που οδηγήθηκε το Κυπριακο, επιδόθηκε σε μια δημαγωγικη πολιτικη κτυπώντας την Κυβέρνηση το ΑΚΕΛ και την ΕΔΕΚ πότε απο τα δεξια και πότε απο τ' «αριστερα» προσπαθώντας να κερδίσει και να συγκρατήσει λαϊκες μάζες που δεν της ανήκουν.

Τελευταία ένοιωσε τόση δύναμη η Κληριδικη δεξια που έφτασε να επιμένει και σχεδον κατάφερε να πετύχει την απομάκρυνση του Σοφιάνου απο την κυβέρνηση (με τη βοήθεια της Ελληνικης δεξιας και της εκκλησίας).

Η θρασύτητα- τους όμως δεν έμεινε ως εδω. Αντιτίθενται με μανία στις συλλήψεις υπόπτων για δολοφονίες στο πραξικόπημα και τολμουν ανοικτα πια, να το δικαιολογουν σαν «επάναγκες».

Την-ίδια στιγμη συνταυτίζονται και πάλι με τις νέες πιέσεις του Αμερικανονατοϊκου Ιμπεριαλισμου για κλείσιμο του Κυπριακου.

Η επιθετικη- τους έξαρση εκφράστηκε τελευταία και σε μια σειρα απο ανακοινώσεις του ΔΗ.ΣΥ και άρθρα στην «Σημερινη», την «Αλήθεια» και τη «Μάχη», όπου με αφορμη τις καταγγελίες του ΑΚΕΛ για επαναδραστηριοποίηση των πραξικοπηματιων και νέα ξενοκίνητη συνωμοσία επιδίδονται πια ανοικτα σε μια ωμη αντικομμουνιστικη προπαγάνδα. Ο Στόχος αυτης της επίθεσης είναι φανερος. Η συσπείρωση της μεγαλύτερης μερίδας της δεξιας και τελικα η ενοποίηση της δεξιας για την κατάληψη της πολιτικης εξουσίας.

Η προσπάθεια- τους αυτη είχε και τα πρώτα χειροπιαστα αποτελέσματα με την υποστήριξη απο τον Βουλευτη του ΔΗ.ΚΟ και Πρόεδρο της κοινοΒουλευτικης Επιτροπης Εξωτερικων κ. Αλέξη Γαλανο, θέσεων που έχουν συνδεθει με το ΔΗ.ΣΥ. Η Κληριδικη δεξια εκμεταλλεύεται έτσι στο έπακρο τη φανερη πια διάσπαση του ΔΗ.ΚΟ όσον αφορα τις πολιτικες συμμαχίες του κόμματος.

Τα γεγονότα αυτα εκτυλίσσονται σε μια περίοδο παγκόσμιας οικονομικης κρίσης του καπιταλιστικου συστήματος τα πρώτα σημάδια της οποίας αρχίσαμε να βλέπουμε και στην Κύπρο. Η μόνη διέξοδος του διε-

τωρα

Ο ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΣ ΣΥΝΑΡΓΕΡΜΟΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΕΙ:

στὶς 26.5.1978 στὸ 14ο Συνέδριο τοῦ ΑΚΕΛ.

Ὁ κ. Φάντης διακηρύσσει: Τὸ ΑΚΕΛ εἶναι κόμμα ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ. «Καθῆκον τοῦ ἰδεολογικοῦ μας μετώπου εἶναι νὰ ὑπερασπίζεται μόνιμα καὶ ΜΑΧΗΤΙΚΑ τὸν ἐπαναστατικὸ χαρακτῆ[...] τοῦ κόμματός μας». «[...]ιστικὸ στοιχεῖο γιὰ [...]Α ΣΤΑΤΙΚΟΤΗΤ[...] ματος εἶναι [...] δράση ποὺ [...] στὴν προ[...] καὶ ἐπι[...] [...]ν [...]α-ρὰ μόνο ἕνα σκοπό: ΝΑ ΦΕΡΟΥΝ ΤΟ ΑΚΕΛ ΠΙΟ ΚΟΝΤΑ ΣΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ. Ἂς τὸ ἀντιληφθοῦν ἐπιτέλους αὐτοὶ ποὺ ἀφελῶς γιὰ πρόσκαιρα ὀφέλη ἐξακολουθοῦν νὰ συνεργάζονται μὲ τὸ κόμμα αὐτό. Ἂς ἔχουν ὑπ' ὄψιν τους ὅτι σὲ λίγους μῆνες θὰ ἔλθει καὶ ἡ δική τους σειρὰ νὰ στιγματισθοῦν μὲ τὶς γνωστὲς Ἀκελικὲς μεθόδους. Ἀλλὰ τότε γι' αὐτοὺς θὰ εἶναι ἀργά. ΓΙΑΤΙ ἐμεῖς τότε ΔΕΝ θὰ τοὺς συμπαρασταθοῦμε».

ἀνθρώπους: ἕνας: Ἡ διάλυση καὶ ἐξουθένωση τῆς δεξιᾶς, ἡ ἐπιβολὴ τῆς τυραννίας τοῦ κομμουνιστικοῦ μονολόγου καὶ ἡ ἐξου[...] δετέρωση ὅλων ἐκείνων ποὺ διαφω[...] [...] τὴν γραμμὴ καὶ τὰ σχέδια [...]

"Αν τό ΔΗΚΟ θέλει ένοποίηση ΝΑ ΔΙΑΛΥΣΗ ΠΡΩΤΑ ΤΗ ΒΟΥΛΗ

Τὰ[...] μιᾶς ἀ[...] νὰ προ[...] τὴν Κυ[...] ρότητος [...] τῆς σοβαμόρφωσ[...] καθε τι ποὺ ἀφορᾷ τὴν ἀγωγὴν τῆς νεολαίας μας εἶναι ἄκρως σοβαρὸν — ἀλλὰ καὶ διότι ἡ συνέχισίς της μᾶς.. γελοιοποιεῖ.

Ὁ Ὑπουργὸς Παιδείας κ. Σοφιανὸς δὲν χάνει εὐκαιρίαν — οὔτε εἰς τὰς ἐγκυκλίους του πρὸς τὰ σχολεῖα μήτε εἰς τοὺς πολιτικοὺς λόγους του, νὰ προπαγανδίζει ὑπὲρ τῶν ἰδεῶν του, νὰ βλέπει—ὡς ἄλλως Ἐζεκίας—πέμπτην φάλαγγα, νὰ ὁμιλεῖ διὰ πραξικοπήματα, νὰ ἀξιοῖ κάθαρσιν καὶ νὰ καλεῖ ὑπὲρ τῆς «ἑνότητος» τῶν αὐτοκαλουμένων δημοκρατικῶν δυνάμεων —(ΑΚΕΛ — ΕΔΕΚ — ΔΗ-ΚΟ) — ὅ,περ εἶναι ἰσοδύναμον πρὸς τὴν διαιώνισιν τοῦ διχασμοῦ καὶ τῆς διαιρέσεως

"σημερινη" "αληθεια" "ερευνητης" 1979

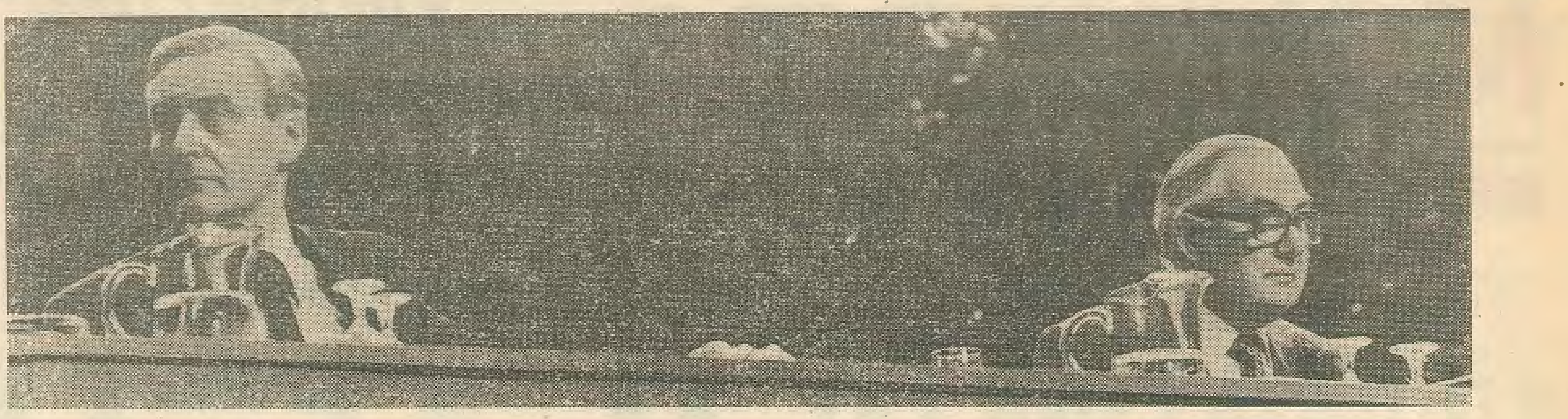

ΑΓΓΛΙΑ: ΝΙΚΗ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ ΣΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ

Σημαντικη νίκη σημείωσε η αριστερα στο πρόσφατο Ετήσιο Συνέδριο του Εργατικου Κόμματος της Αγγλίας. Η διαμάχη μεταξυ αριστερων και δεξιων πολιτικων τοποθετήσεων μέσα στο Αγγλικο Εργατικο Κόμμα έχει γίνει πιο έντονη τα τελευταία χρόνια, και ειδικα μετα απο την τελευταία εκλογικη ήττα του Κόμματος. Φτάνει σήμερα σε αποκορύφωμα, και η ένταση της διαμάχης θα συνεχίσει, οπωσδήποτε μέχρι το επόμενο συνέδριο. Σημαντικες εξελίξεις αναμένονται με μακροπρόθεσμες επιπτώσεις όχι μόνο για το Εργατικο Κόμμα αλλα και για ολόκληρο το Αγγλικο Εργατικο Κίνημα.

Η καινούργια παγκόσμια οικονομικη κρίση που σαρώνει σήμερα την Αγγλία, η αντιδραστικη ανικανότητα της κυβέρνησης Θάτσερ και η επίμονη πολιτικη δουλεια της αριστερας έχουν επηρεάσει σοβαρα την συνείδηση των εργατικων μαζων. Η αριστερα του Εργατικου Κόμματος ελέγχει μεγάλη ποσότητα εκλογικων περιφερειακων οργανώσεων και την ίδια την Εκτελεστικη Επιτροπη του Κόμματος. Επίσης, στο Συνέδριο ψήφισαν υπερ των προτάσεων της αριστερας και οι μεγαλύτερες συντεχνίες που παραδοσιακα στήριζαν την δεξια ηγεσία του κόμματος. Οι τεράστιες συντεχνίες μηχανουργίας, μεταφορων και άλλες που αντιπροσωπεύουν 4 εκατομμύρια εργάτες έδωσαν με τον ψήφο-τους υπερ της αλλαγης της πολιτικης του κόμματος και έναντίον της σημερινης συντηρητικης ηγεσίας.

Στο Συνέδριο η μάχη δόθηκε γύρω απο το θέμα των δημοκρατικων διαδικασιων του κόμματος και της αλλαγης του Καταστατικου. Στην ουσία ήταν μια ιδεολογικη μάχη που αφορούσε την όλη πορεία και πολιτικη του κόμματος. Τα τρία πιο σημαντικα, σημεία του καταστατικου (ενος καταστατικου που δεν έχει τροποποιηθει απο το 1918) που ήθελε η αριστερα να τροποποιήσει ήταν τα εξης:

1. Τα δικαιώματα εκλογικων περιφερειακων οργανώσεων στην διαλογη βουλευτων. Η αριστερα εισηγηθηκε την υιοθέτηση και του δικαιώματος συνεχους επαναδιαλογης. Δηλαδη σε περίπτωση που η εκλογικη περιφερειακη οργάνωση δεν ήταν ικανοποιημένη με τον βουλευτη της περιφέρειας (του εργατικου κόμματος) να έχει το δικαίωμα να διαλέξει άλλο, πρόσωπο.

2. Το εκλογικο πρόγραμμα. Η αριστερα εισηγήθηκε το εκλογικο πρόγραμμα του Κόμματος να είναι απόλυτη ευθύνη της Εκτελεστικης Επιτροπης του Κόμματος και να διατυπώνεται απο αυτο το σώμα.

3. Η εκλογη του Αρχηγου του Κόμματος. Η αριστερα εισηγήθηκε, όπως η εκλογη του Αρχηγου του Κόμματος να γίνεται με σύστημα στο οποίο να συμμετέχουν και οι τοπικες οργανώσεις. Το σύστημα που υπάρχει προνοει την εκλογη του Αρχηγου μόνο απο τους βουλευτες του Κόμματος. Η Κοινοβουλευτικη ομάδα του Κόμματος, όπως είναι γνωστο είναι απο τα πιο συντηρητικα σώματα του Κόμματος.

Στο Συνέδριο η αριστερα πέτυχε να περάσει τις πρώτες δύο εισηγήσεις, η υιοθέτηση των οποίων θα φέρει σημαντικες αλλαγες στην πολιτικη γραμμη του Κόμματος, στη ταχτικη-του και στην ηγεσία -του. Η μάχη για δημοκρατικες διαδικασίες και αλλαγη του Καταστατικου θα συνεχιστει. Εχει καταρτιστει μια ειδικη επιτροπη για, να εξετάσει το θέμα του καταστατικου, που θα κάνει τις εισηγήσεις της στο επόμενο Συνέδριο. Σ' αυτο το συνέδριο προβλέπουμε ακόμα περισσότερη πρόοδο.

Με το Συνέδριο του Αγγλικου Εργατικου Κόμματος φαίνεται πως το αδιέξοδο στο οποίο βρισκόταν το ίδιο το κόμμα αλλα και το Αγγλικο Εργατικο Κίνημα πάει να σπάσει. Το Κόμμα αυτο καλύπτει το μεγαλύτερο μέρος της Αγγλικης Εργατικης τάξης και τις συντεχνιακες οργανώσεις -της. Τα γεγονότα του Συνεδρίου είναι μια ολοκάθαρη ένδειξης της καινούργιας δυναμικότητας και πρόθεσης της Αγγλικης Εργατικης Τάξης μέσα στις σημερινες κοινώνικο - οικονομικες συνθήκες. Η εφημερίδα - μας θα παρακολουθήσει πολυ στενα τις εξελίξεις.

ΕΛΛΑΔΑ: ΕΝΤΕΙΝΕΤΑΙ Η ΤΑΞΙΚΗ ΠΑΛΗ

Σταθμός ή 24ωρη παναπεργεια της 28ης του σεπτεβρη

Μέσα σε συνθήκες όξυνσης της οικονομικης κρίσης στην Ελλάδα και ακολουθώντας μια κλιμακωτη αντίδραση των εργαζομένων είχαμε στες 28 του Σεπτέμβρη μια 24ωρη παναπεργία, σταθμο οπωσδήποτε στη μεταπολεμικη ιστορία του εργατικου κινήματος στην Ελλάδα.

Είναι φανερο ότι η παγκόσμια οικονομικη κρίση που έχει αρχίσει να παρουσιάζει το καπιταλιστικο σύστημα δεν άφησε την Ελληνικη οικονομία χωρις σοβαρες συνέπειες. Ηδη η αστικη τάξη, στην προσπάθεια να περισώσει τα κέρδη της και ρίχνοντας το φταίξιμο στην «ενεργειακη κρίση» έχει αρχίσει μια επίθεση σε βάρος των δικαιωμάτων και του βιοτικου επιπέδου των εργαζομένων. Μέσα σε αυτα τα πλαίσια έχουμε μια τρομακτικη αύξηση του τιμάριθμου, απολύσεις, το φάσμα της ανεργείας να μπαίνει μπροστα στους εργάτες, και γενικα μια ολομέτωπη επίθεση της κυβέρνησης και της αστικης τάξης ενάντια στο βιοτικο επίπεδο των εργαζομένων.

Φυσιολογικα η εργατικη τάξη απάντησε με αγώνα για την περιφρούριση των δικαιωμάτων της, και μέσα σε ένα κλίμα ανερχόμενης ταξικης συνειδητοποίησης είχαμε μια σειρα απεργειών και διαμαρτυριών, ενάντια στην αντιλαϊκη πολιτικη της κυβέρνησης. Χαρακτηριστικα μεγάλη μερίδα εργαζομένων σε τομείς που δεν είχαν ουσιαστικα κινητοποιηθει μέχρι τώρα, έχει αρχίσει να κινείται. Εχουμε σαν παράδειγμα την αγροτια που ενω ουσιαστικα δεν είχε τίποτα να δείξει στα μεταπολεμικα χρόνια έχει αρχίσει τώρα να ξεσηκώνεται με αποτέλεσμα μεγάλες αγροτικες κινητοποιήσεις, συγκρούσεις με την αστυνομία, και μαχητικη διεκδίκηση των αιτημάτων.

Απο την άλλη πλευρα μια σειρα απεργίες σε πολλους τομεις όπως τις τράπεζες την Ολυμπιακη Αεροπορεία και σε πολλα μεγάλα εργοστάσια, με χαρακτηριστικο παράδειγμα την μεγάλη απεργεία στο εργοστασιο Πίτσος, δημιούργησαν ένα κλίμα έντονης ταξικης πάλης που οδήγησε στην παναπεργία της 28ης του Σεπτέβρη.

Την απεργία κάλεσαν οι Συνεργαζόμενες αγωνιστικες Δημοκρατικες Εργατοϋπαλληλικες Οργανώσεις (ΣΑΔΕΟ) με στόχο την καταδίκη της αντιεργατικης πολιτικης της κυβέρνησης προβάλλοντας σαν κύρια αιτήματα άμεσες και ουσιαστικες αυξήσεις, τιμαριθμικη αναπροσαρμογη κάθε τρίμηνο δίκαιη φορολογικη πολιτικη μειωμένο ωράριο εργασίας, προστασία και διεύρυνση των συνδικαλιστικων ελευρεριών και δικαιωμάτων.

Μέσα σε ένα κλίμα κυβερνητικης τρομακρατίας οι εργαζόμενοι ανταποκρίθηκαν αποφασιστικα στο κάλεσμα της ΣΑΔΕΟ στην Αθήνα στην Θεσσαλονίκη, στον Πειραια και στα υπόλοιπα μεγάλα αστικα κέντρα.

Μέσα στα πλαίσια αντεργατικων νόμων όπως ό 330 και αδυσώπητο κυνηγητο των συνδικαλιστων, η κυβέρνηση κίνησε τον απεργοσπαστικο μηχανισμο της αξιόνωντας απο πολλους οργανισμους όπως η ΔΕΗ προσωπικο ασφαλείας 50%. Υπήρξαν καταγγελείες ότι το Υπουργείο Εργασίας, πίεσε με τηλεφωνήματα που απειλούσαν με δυσμενεις μεταθέσεις και απολύσεις τους απεργους και ανταλλάγματα σε απεργοσπάστες.

Στην Αθήνα η αστυνομία συνέλαβε τέσσερα μέλη του Συλλόγου εμποροϋπαλλήλων Αθηνων γιατι προπαγάνδιζαν την απεργία.

Ομως παρα την κυβερνητικη τρομοκρατία η συμμετοχη των εργαζομέων ήταν συντριπτικη. Πάνω απο 300.000 εργαζόνενοι κατέβηκαν σε απεργεία.

Η συμμετοχη των τραπεζιτικών σύμφωνα με ανακοινώσεις της ΣΑΔΕΟ ήταν σε ποσοστο 90-100%. Οι οικοδόμοι συμμετείχαν με 85%. Στην ΔΕΗ η συμμετοχη ήταν επίσης συντριπτικη φτάνοντας και εδω το 100% σε ορισμένες περιοχες. Στον ΟΤΕ 85%. Οι εμποροϋπάλληλοι, λογιστες και άλλοι υπαλληλικοι κλάδοι 70%.

Την ίδια μέρα ο υπουργος Συντονισμου κ. Μητσοτάκης δήλωνε ότι δεν υπάρχει θέμα μισθολογικης αναπροσαρμογης μέσα στο 1979 και ότι η κατάσταση της οικονομίας απαιτούσε υπεύθυνη στάση απο μέρους των εργαζομένων.

Οπως είδαμε όμως οι εργαζόμενοι έδωσαν μαζικα το παρον τους στον αγώνα ενάντια στην αντιλαϊκη πολιτικη της κυβέρνησης. Η κακη οργάνωση όμως απο μέρους της ηγεσίας των συνδικάτων δεν άφησε την δυναμικότητα αυτη να εκδηλωθει σε όλο της το μέγεθος. Οι χωριστες συγκεντρώσεις που έγιναν στους διάφορους κλάδους μείωσαν την επιτυχία της εκδήλωσης με αποτέλεσμα ο υπουργος Εργασίας κ. Λάσκαρης να δηλώσει την άλλη μέρα για «εντυπωσιακη αποτυχία» και ότι επινοήθηκε απο κομματικοποιημένες οργανώσεις με αξείρεση, όπως αναγκάστηκε να παραδεχθεί, τους τραπεζιτικους και τους οικοδόμους «όπου η απεργία όπως καί στό παρελθον σημείωσε μερικη επιτυχία».

Ομως, παρα τα λάθη και τες αδυναμίες της η μεγάλη αυτη εκδήλωση έδειξε ότι η ταξικη διαμάχη στον Ελληνικο χώρο βρίσκεται σε όξυνση. Η αντιεργατικη πολιτικη της κυβέρνησης έχει δώσει μια τεράστια ώθηση στην συνειδητοποίηση των εργατουπαλλήλων που τώρα δεν αγωνίζονται για περισσότερα δικαιώματα, αλλα έχουν να υπερασπιστουν και ότι κέρδισαν μέχρι σήμερα.

(Συνεχεια στην 6η σελιδα)

ΜΟΝΑ-ΖΥΓΑ

ΕΝΑ ΝΕΟ ΚΑΤΑΠΙΕΣΤΙΚΟ ΜΕΤΡΟ ΤΗΣ ΑΣΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ

Στο άρθρο της Σοσιαλιστικης Εκφρασης που δημοσιεύτηκε στο προηγούμενο φύλλο -της (αρ. 72) έγινε κριτικη για το μέτρο ΜΟΝΑ – ΖΥΓΑ και με τεκμηριωμένα επιχειρήματα αποδείχτηκε η ανικανότητα αυτου του μέτρου για την εξοικονόμηση καυσίμων καθως και το μέγεθος της ταλαιπωρίας του λαου που αναγκάζεται να κλείνεται δύο μέρες το δεκαπενθήμερο σπίτι -του σε ένα τόπο που δεν έχει καθόλου οργανωμένες τις μαζικες- του συγκοινωνίες (γραμμες λεωφορεία, κλπ).

Είναι ξεκάθαρο σε όλους ότι απ᾽ αυτο το μέτρο ταλαιπωρούνται τα λαϊκα στρώματα του πληθυσμου. Η αστικη τάξη δεν θίγεται καθόλου αφου τα μέλη της έχουν την οικονομικη δυνατότητα να μισθώσουν ένα αυτοκίνητο για ενοικίαση ή έχουν δύο και τρία αυτοκίνητα.

Ταυτόχρονα προάγει στα μεσαία στρώματα του πληθυσμου την επιθυμία να αποχτήνα αποκτήσουν δεύτερο αυτοκίνητο που είναι αντιοικονομικη και δεν θα προσπαθούσαν για δεύτερο αυτοκίνητο αν δεν εφαρμοζόταν το μέτρο των ΜΟΝΩΝ ΖΥΓΩΝ.

Ταυτόχρονα δημιουργείται ένας μηχανισμος για έλεγχο της εφαρμογης αυτου του μέτρου που έχει ένα κόστος που πλήττει και εκείνο την οικονομία και χρησιμοποιεί και καταναλώνει .... βενζίνη. (περιπολίες αστυνομικων κλπ).

Σήμερα όλοι παραδέχονται πια ότι τίποτα δεν εξοικονομείται με το μέτρο μονα - ζυγα.

Αν προηγουμένως κάθε Κυριακη κυκλοφορούσαν λίγο πάνω απο το 50% των αυτοκινήτων, τώρα με το μέτρο αυτο κάθε Σαββατοκυρίακο κυκλοφορουν όλα τα αυτοκίνητα που δικαιούνται να κινηθουν (κοντα στο 50%) γιατι παίζει μεγάλη σημασία ο ψυχολογικος παράγοντας και η αίσθηση ότι το άλλο Σαββατοκυρίακο θα είσαι κλεισμένος σπίτι.

Ετσο όσοι δικαιούνται κινούνται. Να μην μιλήσουμε και για τες εξαιρέσεις.

Γνωρίζοντας δε ότι η κατανάλωση καυσίμων απο τα αυτοκίνητα είναι πολυ περιορισμένη (περίπου 12%) καί ότι τα περισσότερα καύσιμα καταναλώνονται απο την Αρχη ηλεκτρισμου, εργοστάσια κ.λ.π μπαίνει εύλογα το ερώτημα γιατι να εκλέγει αυτο το μέτρο η κυβέρνηση της Κύπρου που εκπροσωπεί το κεφάλαιο και να ρίχνεται με τόσο ζήλο στην εφαρμογη -του;

Για μας τους μαρξιστες και τους εργαζόμενους αυτο το μέτρο δεν είναι άσχετο αλλα εντάσσεται μέσα στα πλαίσια της ταξικης πάλης που διεξάγεται στην Κυπρο ανάμεσα στο Κεφάλαιο και την εργασία. Αυτο ίσως να ξενίζει μερικους αλλα πρέπει να καταλάβουμε ότι η ταξικη πάλη είναι συνεχης και σε όλα τα επίπεδα ακόμα και για τη χρήση ή αντικατάσταση μιας λέξης.

Ας δούμε λοιπον για ποιους λόγους η αστικη κυβέρνηση επέβαλε το μέτρο μονα- ζυγα.

1. ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΣ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗΣ

Δημιουργείται απο τη πλευρα της κυβέρνησης ένας μηχανισμος καταστολης για τον έλεγχο αυτου του μέτρου (Μπλόκ, περιπολίες, αστυνομικοι παντου, δικαστήρια, καταδίκες).

Ο καταπιεσμένος εργαζόμενος που υφίσταται κάθε μέρα τη πειθαρχία της παραγωγης (στο εργοστάσιο ή στην υπηρεσία) δεν πρέπει να ξανασάνει ούτε και στο λίγο χρόνο του Σαββατοκυρίακου. Πρέπει να συνηθίσει τον έλεγχο και την αστυνόμευση, να δεχτει σε κάθε ώρα και τόπο τη παρουσία της αστυνομίας στη καθημερινη -του ζωη.

2) ΕΞΑΝΑΓΚΑΣΜΟΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΠΙΕΣΗ

Εκπρόσωπος της κυβέρνησης μπροστα στο πασιφανες των πραγμάτων αναγκάστηκε να παραδεχτει ότι δεν θα γινόταν και μεγάλη εξοικονόμηση καυσίμων απο το μέτρο. Ομως είπε θα αποκτήσουν οι πολίτες ενεργειακη συνείδηση.

Ενω για μας αν υπήρχε πρόβλημα εξοικονόμησης καυσίμων, σωστη ενέργεια είναι, με την διαφώτιση η δημιουργία του πολίτη που με συνειδητη πειθαρχία θα συνδράμει, η κυβέρνηση κλείνει το κόσμο σπίτι και τον πιέζει για να μάθει κάτι. (Μήπως και στο σχολείο πρέπει νατιμωρουν τα παιδια για να μάθουν ή στο στρατο να τους γίνεται καψόνι; Η μήπως κι αυτα τα θεωρει παραδεκτα η Κυβέρνηση).

3) ΤΡΟΠΟΣ ΜΑΖΙΚΗΣ ΚΑΤΑΠΙΕΣΗΣ

Αυτο που κάνει η κυβέρνηση είναι ένας πειραματισμος καινούργιων τρόπων καταστολης που θα έχουν μαζικο χαρακτήρα. Πειραματίζεται για να δει τις αντιδράσεις του κόσμου, και τουτόχρονα προσπαθει να μας κάνει να τις δεχτούμε.

Αύριο μπορει να μας επιβάλει γενικα σ᾽ όλους αποκοπες απο το μισθο μας με ένα διάταγμα, ή να μας κλείει στα σπίτια μας μια ορισμένη ώρα; Ή με ένα νόμο όπως και έγινε να μας επιβάλλει φόρο πάνω στη κατανάλωση του ηλεκτρικου ρεύματος για τα ηλίθια προγράμματα του Ρ.Ι.Κ. άσχετα αν έχουμε τηλεόραση ή ραδιόφωνο. (Γιά όσους έχουν με τον εγκλωβισμο τους κάθε δεύτερο Σαββατοκυρίακο στα σπίτια τους θα ακούνε περισσότερο τα προγράμματα του Ρ.Ι.Κ. και η πλύση εγκεφάλου απο την αστικη προπαγάνδα θα προσφέρει ακόμα ένα κέρδος στο κεφάλαιο εξ αιτίας του μέτρου μονα-ζυγα.)

Η αστικη τάξη λοιπον ανανεώνει τους τρόπους της καταστολης και του ελέγχου και οργανώνει μαζικα τον τρόπο ζωης της κοινωνίας. (Πλησιάζοντας το «1984» του Οργουελ.

4) ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΡΙΣΗ

Το πιο σοβαρο απ᾽ όλα είναι το γεγονος ότι οικονιμικη κρίση πλησιάζει. Ολοι την αναμένουν. Το κεφάλαιο θα προσπαθήσει να τη ρίξει στη ράχη των εργαζομένων. Ετσι μας μαθαίνει να επωμιζόμαστε με μαζικο τρόπο τις συνέπειες καταστάσεων για τις οποίες δεν είμαστε υπεύθυνοι. Σήμερα για την ενεργειακη κρίση μας κλείνει σπίτι ενω η αστικη τάξη δεν επηρεάζεται καθόλου. Τι θα κάμει αύριο όταν η κρίση οξυνθει και δεν θα είναι μόνο ενεργειακη; Γι᾽ αυτο και πρέπει να προσέξουν οι συνδικαλιστικες οργανώσεις γιατι αυτο το μέτρο είναι ένα προανάκρουσμα. Γι᾽ αυτο καί καλούμε τις συνδικαλιστικες οργανώσεις να πάρουν θέση όσες δεν έχουν πάρει γι αυτο το θέμα (ΠΑΣΥΔΥ, ΟΕΛΜΕΚ, ΕΤΥΚ, ΠΟΕΔ, ΔΕΟΚ, ΠΟΑΣ κ.λ.π).

5) ΑΠΟΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΣ

Ταυτόχρονα η κυβέρνηση προσπαθει να αποπροσανατολίσει τους εργαζόμενους για την οικονομικη κρίση που θα γίνεται συνεχως οξύτερη.

Όλοι μιλουν για τα μονα ζυγα και για την ενεργειακη κρίση πάνω στην οποία τους μαθαίνεται να αποδίδουν όλα τα κακα, ενω η πραγματικότητα μας δείχνει κάθε μέρα ότι η κρίση που μαστίζει την κοινωνία μας δεν είναι η ενεργειακη αλλα η κρίση του καπιταλιστικου συστήματος, μέσα στην οποία είναι συνυφασμένο και το ενεργειακο πρόβλημα.

Το αυτοκίνητο είναι ένα μαζικο μέσο συγκοινωνίας και μεταφορας για τη κυπριακη πραγματικότητα. Ακόμα και εκείνοι που δεν έχουν πρέπει να μη παίξουν το παιγνίδι της κυβέρνησης που περιμένει μια επικρότηση για τα μέτρα της και ποντάρει σε μια κοινωνικη χαιρεκακία των περιθωριακων ή των κατώτερων στρωμάτων για τις δυσκολίες που υφίστανται οι κάτοιχοι αυτοκινήτων εξ αιτίας του μέτρου των μονων-ζυγων.

Το μέτρο αυτο θίγει την πλειοψηφία των εργαζομένων της Κύπρου, και τα επόμενα μέτρα του κεφαλαίου θα θίγουν όλους. Γι αυτο και στον αγώνα για την κατάργηση αυτου του μέτρου πρέπει να υπάρξει κινητοποίηση απ᾽ όλους.

Σ.Π.

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ ΕΔΕΚ

απάντηση στον Κατση

Σε μια σειρα άρθρων στην εφημερίδα «ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΣ» ο ιστορικος Α. Κάτσης ασχολήθηκε με τα πολιτικα κόμματα. Έτσι καταπιάστηκε και με το Σοσιαλιστικο Κόμμα (ΕΔΕΚ).

Ο ιστορικος για μας δεν βρίσκεται έξω απο την κοινωνία και απο εκει βγάζει τις κρίσεις και τα συμπεράσματά -του. Ο ιστορικος ζει και τοποθετείται μέσα στην κοινωνία, επιδρα πάνω- της, δέχεται τις επιδράσεις της και διαμορφώνει τον τρόπο που σκέφτεται και δρα ανάλογα.

Έτσι και ο Κάτσης δεν είναι «αντικειμενικος» σ᾽ αφτα που υποστηρίζει αλλα γράφει ανάλογα με την δικητου ιδεολογικη και πολιτικη τοποθέτηση. Ας δούμε τις συγκεκριμένες του απόψεις.

Ξεκινώντας κάνει μια αναδρομη απο την ίδρυση του Σ.Κ ΕΔΕΚ και στέκεται μετα σε 3 σημεία που έχουν σαν γενικο χαραχτηριστικο ότι αναφέρονται στη συσχέτηση της ιδεολογικης τοποθέτησης του κόμματος με την μαζικότητα -του.

Λέει ο αρθογράφος στο πρώτο απο τα 3 σημεία: «Μια μερίδα πιστεύει πως η κατάληξη της ΕΔΕΚ σε Σοσιαλιστικο Κόμμα αποτελει μια φυσικη εξέλιξη. Άλλοι όμως θεωρουν λαθεμένη τη σοσιαλιστικοποίηση - της υποστηρίζοντας πως μέσα σε πιο πλατυ ιδεολογικο χώρο, και μεγαλύτερη απήχηση θα είχε και σημαντικότερο ρόλο θα διαδραμάτιζε στην πολιτικη ζωη του τόπου- μας».

Δειλα - δειλα, μέσω κάποιων ανωνύμων «άλλων» ο Κάτσης ισχυρίζεται ότι η σοσιαλιστικοποίηση της ΕΔΕΚ είχε σαν αποτέλεσμα να μην μπορει να βρει μαζικη υποστήριξη.

Ποιοί όμως είναι αυτοι οι «άλλοι» και που βρίσκονται; Μέσα στο ίδιο το κόμμα ή έξω και πού; Στο ΑΚΕΛ στο ΔΗΚΟ τον ΔΗΣΥ; Γιατί αν είναι μέσα στο κόμμα όλοι εμεις που το υποστηρίζουμε επειδη είναι σοσιαλιστικο πρέπει να προσέξουμε. Αν πάλι είναι σ᾽ ένα απο τα δύο αστικα κόμματα (ΔΗΚΟ και ΔΗΣΥ) αυτο πάει να πει ότι πάμε καλα. Αν πάλι είναι στο ΑΚΕΛ θάναι μια ακόμα ένδειξη για μας ότι στο ΑΚΕΛ υπάρχουν πολέμιοι του σοσιαλισμου.

Αλλα για ένα αστο κριτικο, όπως τον Κάτση, το ζήτημα είναι να έχεις όσο το δυνατο περισσότερους οπαδους, όποιους και νάναι, και έτσι μπορεις να αφήνεις ασαφη την ιδεολογικη και πολιτικη τοποθέτηση -σου σαν Κόμμα ψαρέβοντας έτσι στα θολα νερα.

Για ένα μαρξιστη όμως το κόμμα που παλέβει για Σοσιαλισμο πρέπει να το λέει και πάνω σ᾽ αυτη τη θέση να συσπειρώνει τις μάζες. Κι όταν λέμε μάζες εννοούμε τις εργατικες και τις αγροτικες γιατι ιστορικα μόνο αφτες μπορουν να παλέψουν για Σοσιαλισμο και κοινωνικη δικαιοσύνη.

Συνεχίζει ο Κάτσης: «Η ΕΔΕΚ όμως δεν μπόρεσε να κρατήσει κοντα της όλους όσους την ακολούθησαν το 1974. Κι οι λόγοι είναι οι ακόλουθοι:

α. Παρουσίαζε και τότε μεγάλες οργανωτικες ελλείψεις.

β. Μια μερίδα πίστεψε πως ο πρωτοποριακος ρόλος - της τέλειωσε με την επιστροφη του Μακάριου.

γ. Η με το πέρασμα του χρόνου πιο έντονη αριστερη τοποθέτηση - της αποτράβηξε απο κοντα της αρκετους συντηρητικους που την είχαν ακολουθήσει.

δ. Με την ίδρυση της Δημοκρατικης Παράταξης το 1976 βρήκαν την κατάλληλη στέγη γι᾽ αυτους αρκετοι συντηρητικοι και φιλελεύθεροι Μακαριακοι, που μέχρι τότε έβλεπαν με πολλη συμπάθεια την ΕΔΕΚ.

Πραγματικα το Σ.Κ. ΕΔΕΚ το 1974 παρουσίασε μια μεγάλη άνοδο εξ αιτίας της αγωνιστικης -του τοποθέτησης και της αντίστασης ενάντια στο πραξικόπημα. Επειδη δεν είχε τις ανάλογες οργανωτικες δομες δεν μπόρεσε να συγκρατήσει όλο αυτο το κόσμο που τράβηξε γύρω -του.

Προχωρα ο Κάτσης και ξαναπροβάλλει την άποψη - του ότι φταίει η αριστερη τοποθέτηση της ΕΔΕΚ που έκανε τους «συντηρητικους» να φύγουν απο το κόμμα.

Δηλαδη θάπρεπε το Σ.Κ. ΕΔΕΚ να διαγράψει τον αγώνα για Σοσιαλισμο, να πετάξει στα σκουπίδια τα συνθήματα - στόχους -του για Λαϊκη Πολιτοφυλάκη με λαϊκο έλεγχο, για δικαιότερη ανακατανομη του Εθνικου Εισοδήματος, για Στράτευση των πόρων, για Φορολογία των Υπερκερδων, για πραγματικη Κάθαρση κι όλα τ᾽ άλλα, που περιλαμβάνονται και στο Πρόγραμμα για τις εκλογες του 78.

Και το τελευταίο σημείο των θέσεων του Κάτση:

«Κινούμενη σήμερα η ΕΔΕΚ ανάμεσα σε μια ισχυρη δεξια και μια ισχυρή αριστερα του ΑΚΕΛ δεν έχει δυνατότητες να διεκδικήσει

(Συνέχεια στην 6η σελιδα)

ενω μιλοῦν για «οικονομικο θαῦμα»

ΑΘΛΙΕΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΖΩΗΣ ΣΤΟΝ ΚΑΤΑΥΛΙΣΜΟ ΣΤΑΥΡΟΥ ΣΤΡΟΒΟΛΟΥ

«γιὲ μου δαμεσα ὲν κολαση»

Ομάδα έρευνας της εφημερίδας- μας επισκέφτηκε το περασμένο Σάββατο τον καταυλισμο του Σταυρου στο Στρόβολο. Η έρευνα φέρνει για ακόμα μια φορα στην επιφάνεια τις άθλιες συνθήκες διαβίωσης των προσφύγων στο καταυλισμο τούτο, που αποτελείται απο παράγκες.

Τα συμπεράσματα που βγαίνουν απο την έρευνα τούτη είναι σαφέστατα. Οι πρόσφυγες -πολλοι απο τους οποίους είναι γέροι και παιδια - υποφέρουν απο το κρύο, την έλλειψη κατάλληλων χώρων για μπάνιο, την έλλειψη οποιασδήποτε ψυχαγωγίας.

Σαν αποτέλεσμα η υγεία των κατοίκων βρίσκεται σε συνεχη κίνδυνο, ενω τα ψυχικα νοσήματα έχουν γίνει ένα μόνιμο κοινωνικο πρόβλημα του καταυλισμου.

Και όλα τούτα μέσα σε μια κοινωνία που καυχιέται υπερφίαλα για το «οικονομικο θαύμα» που πέτυχε. Που δεν είναι τίποτα άλλο απο την συνύπαρξη του κόσμου της χλιδης, του όμορφου κόσμου, των επαύλεων, των εξοχικων κατοικιων, των λιμουνίζων μαζι με τον κόσμο της στέρησης και της εξαθλίωσης.

Το μόνο «θαύμα» απο όλη τούτη την ιστορία φαίνεται να είναι το γεγονος ότι η φωνη των ανθρώπων τούτων καταπνίγεται για τόσο πολυ καιρο κλεισμένη μέσα στο γκέττο του καταυλισμου του Σταυρου. Καί μέχρι πότε θα γίνεται τούτο....

Οι συνεντεύξεις που πήρε η Σοσιαλιστικη Έκφραση απο τους πρόσφυγες καθως και απο τους υπεύθυνους του καταυλισμου είναι πολυ εύγλωττες. Παραθέτουμε ως πιο χαραχτηριστικες πιο κάτω.

Προηγουμένως όμως θα ήταν ίσως αναγκαίο να συνοψίσουμε με λίγα λόγια τα αποτελέσματα της έρευνας τούτης:

- ***Ο ίδιοι οι πρόσφυγες θεωρουν τις συνθήκες διαβίωσης- τους αφόρητες.***
- ***Το προσφυγικο επίδομα και οι συντάξεις που δίνονται είναι εντελως ανεπαρκεις για να συντηρηθουν τα άτομα που τις παίρνουν.***
- ***Οι παράγκες είναι κρύες και υγρες.***
- ***Το χειμώνα πολλες παράγκες στάζουν απο τη βροχη, ενω άλλες γεμίζουν νερο.***
- ***Τα παιδια και οι γέροι γίνονται ευπρόσβλητοι στις αρρώστειες π.χ. στη βρογχοπνευμονία.***
- ***Παρατηρούνται διάφορα νευρικης φύσης προβλήματα στους κατοίκους.***
- ***Τα αποχωρητήρια και τα ντους είναι μακρια απο τις παράγκες και δημιουργουν κυρίως το χειμώνα, σοβαρα προβλήματα για τους γέρους.***
- ***Κάθε 20 - 30 μέρες πεθαίνει ένας γέρος, απο τις μη ικανοποιητικες συνθήκες διαβίωσης.***

- ***Πολλες οικογένειες διαλύονται κάτω απο το βάσταγμα των οικονομικων βαρων.***
- ***Παρατηρείται μεγάλη γραφειοκρατικη καθυστέρηση απο τις υπηρεσίες του κράτους στην αντιμετώπιση πολλων προβλημάτων.***
- ***Δεν υπάρχει καμια άλλη ψυχαγωγία εχτος απο την τηλεόραση.***
- ***Οι κάτοικοι νοιώθουν γενικα απομονωμένοι και εγκαταλειμμένοι απο τους πάντες.***

Δίνουμε πιο κάτω μερικες απο τις συνεντεύξεις που πήραμε και που μιλουν πιστεύουμε, απο μόνες τους.

Όνομα: Θεωρης Σωτήρης απο την Αμμόχωστο
Επάγγελμα: Συνταξιούχος
Ηλικία: 83
Αρ. Μελων οικογένειας: 1

«Η παράγκα- μου ως τώρα εν έσταξε αλλα κάμνει πολλη υγρασία και κρυάδα· τον χειμώνα και το καλοκαίρι κάμνει πολλη πυρα. Εμείς οι γέροι θα πεθάνουμε ούλλοι δα μέσα. Επειδη είμαι μόνος -μου εν έχω πρόβλημα ευρυχωρίας αλλα για δυο είναι πρόβλημα.

Το αποχωρητήριο είναι πενήντα μέτρα πιο μακρυα και όταν θέλουμε να κατουρήσουμε έχουμε καθήκια αλλα μυρίζουν. Τον χειμώνα δεν μπορω να λουθω γιατι κάμνει κρυάδα και το μπάνιο είναι 100 μέτρα πιο μακρυα. Μόνο το καλοκαίρι λούνουμαι. Ευτυχως με το νερο δεν έχουμε πρόβλημα.

Οικιακα σκεύη έχω αρκετα όμως η σόμπα- μου θέλει σάσμα και δεν έχω λεφτα να τη σάσω αλλα και που την άλλη βρωμει πετρέλαιο γι αυτο δεν την χρησιμοποιω.

Το μόνο εισόδημα που έχω είναι £20 τον μήνα προσφυγικο επίδομα. Και καμμια φορα αν δόξει κανενος μοναστηρκου δια-μας £5- 6. Σύνταξη δεν παιρνω και ούτε οτιδήποτε άλλο βοήθημα. Ούλλα τα πράματα ακριβώσαν και κάθε μήνα αναγκάζουμαι να έχω βερεσιε στον μπακάλη περίπου £5. Χρειάζουμε το πιο λλύο £30 τον μήνα. Τα ρούχα μου πληνίσκω τα όπως μπορω εγω. Εν μπορω να αγοράσω ρούχα και μου δίνουν μεταχειρισμένα, ούλλοι φορούμε μεταχειρισμένα.

Δα μέσα είμαστε απομωνομένοι δεν υπάρχει καθόλου ψυχαγωγία και κάθε μέρα είμαστε υποχρεωμένοι να βλέπουμε τις παράγκες- μας. **Γυιε- μου δα μέσα εν κόλαση.**

Ενα άλλο έξοδο που έχω είναι που χρησιμοποιω λεωφορείο για τις μετακινήσεις- μου. Οι δρόμοι του καταυλισμου δεν λασπώνουν γιατι εν με τσιακκίλι αλλα λαντώνουν άμα βρέξει.

Θέλω να μετακινηθω σε κανονικο σπίτι σε συνοικισμο αλλα εν νομίζω να μου δώσουν γιατι έσιη οικογένειες που περιμένουν δυο χρόνια τώρα για να τους τακτοποιήσουν. Επίσης θέλω παραπάνω λεφτα γιατι τώρα δυσκολεύκουμαι».

Αυτη λοιπον είναι η κατάσταση: «Γυιε μου δα μέσα εν κόλαση».
«Δα μέσα εξηχάσαμε τι θα πει χαρα». «Κύριο κριτήριο για τις μετακομίσεις, όσον το δυνατο γρηγορώτερα σε συνοικισμο είναι τα μέσα....»

Ωστόσο όμως.... Οι πρόσφυγες έχουν βαρεθει να περιμένουν το «φιλάνθρωπο» κράτος της ολιγαρχίας. Που δίνει φορολογικες εκπτώσεις και απαλλαγες στους πλούσιους.

Οι άνθρωποι του καταυλισμου που «ξέχασαν τι θα πει χαρα», θα πουν κάποτε όχι στην λύπη.

Όχι στις παράγκες που στάζουν. Όχι στα μεταχειρισμένα κουρέλια που τους δίνουν. Όχι στη βρογχοπνευμονία. Όχι στην καταπίεση.

Είναι μέρος του στρατου που πυκνώνει και μεγαλώνει για να διεκδικήσει την ανθρώπινη απελευθέρωση.

Όνομα: Γεώργιος Σεϊχερλης απο το Κ Δίκωμο
Επάγγελμα: Εργάτης στις οικοδομες Ηλικία: 70
Αρ. Μέλων Οικογενείας: 2

«Μεινίσκουμε για δυο χρόνια σε τούτη την παράγκα που εν μιτσια και εν μας χωρει. Άμα βρέξει εν στάσει αλλα βάλλει νερα που το παράθυρο και το χειμώνα κάμνει κρυάδα και την προηγούμενη βδομάδα λίγο έλειψε να πεθάνω γιατι γριππώθηκα και εστούπωσε η μούτημου. Το μπάνιο εν μακρυα και το χειμώνα αναγκαζόμαστε να λουνούμαστε μέσα στη παράγκα.

Τα πράματα που χρειαζόμστε για την κουζίνα τα έχουμε αγοράσει όλα εμείς εφ' όσον δεν μας έδωσαν. Σόμπα δεν έχουμε αλλα βάλλουμε την μηχανή του πετρελαίου ώσπου να καταφέρουμε να αγοράσουμε μια σόμπα. Τα νερα της βροχης λαντώνουν στην αυλη- μας και δεν μπορούμε να κινούμαστε, επίσης άμα βρέχει σκοτεινιάζει τέλεια η παράγκα, γιατι κλείουμε τα παράθυρα. Τον χειμώνα που χρησιμοποιουν ηλεκτρικες σόμπες διακόπτεται το ρεύμα και σαν πέρυσι αναγκαζόμαστε να τρώμε και να κοιμώμαστε απο τις 5 το απόγευμα.

Έχω τρία παιδια παντρεμένα αλλα δεν μπορουν να μας βοηθήσουν γιατι έχουν τις δικες- τους υποχρεώσεις. Ευτυχως που έχουμε και τα παιδια-μας και όταν είμαστε άρρωστοι έρχονται να μας δουν.

Θέλω να μας φύουν που δαμαι, γιατι αρρωστούμεν συνέχεια αλλα και που την άλλη δεν δέχουμε την πρόταση που μου εκάμαν δηλ. εφ' όσον η γυναίκα δεν είναι πρόσφυγας και δεν μπορουν όπως λαλουν να μας παραχωρήσουν σπίτι σε συνοικισμο να μας δώσουν λεφτα για αυτοστέγαση ($1700) στο Δάλι. Εγω στο Δάλι δεν πάω θέλω να είμαι κοντα στα παιδια -μας. Επίσης θέλω να μου δηουν προσφυγικο επίδομα γύρω στις **20** για να μην είμαι αναγκασμένος να δουλεύκω τόσο πολλα, εβδομήντα χρονων άνθρωπος.»

Προσφυγικο επίδομα δεν μου δηουν γιατι παίρνω σύνταξη £26.200 αλλα δεν μου φτάνουν γιατι η ζωη εν ακριβη και έτσι κάποτε πάω δουλεια. Συνολικα κάθε μήνα πιάνω £40 και για να ζήσω κάπως καλα χρειάζομαι £60 τον μήνα. Ρούχα και παπούτσια δεν μας δηουν και αγοράζουμεντα εμεις δεν έχουμε πολλα αλλα θα περάσουμε. **Δαμέσα εξηχάσαμε τι θα πει χαρα** δεν φροντίζουν καθόλου για την ψυχαγωγία μας. Θέλω να πω και για ένα άλλο έξοδο είναι τα φάρμακα της γυναίκας μου που πάσχει με τα νεύρα της απο το 74 άμα δεν έχει το νοσοκομείο γοράζουμεντα απο έξω και στοιχίζουν £5...

Όνομα: Άννα Χριστοδούλου
Επάγγελμα: Οικοκυρα
Ηλικία: 54
Αρ. Μελων Οικογενείας: 1

«Έσιη πέντε χρόνια που μηνίσκω στον καταυλισμο. Η παράγκα- μου άμα βρέξει στάσσει και τον χειμώνα κάμνει πολλη κρυάδα και υγρασία και για αυτο ούλλον το χειμώνα είμαι άρρωστη.

Τα αποχωρητήρια είναι λίγο μακρυα και την νύκτα χρησιμοποιούμε καθήκι και μας δηα η βρώμα, αλλα ήντα να κάμουμε εσυνηθίσαμε την. Και το μπάνιο εν μακρυα γι αυτο το χειμώνα που κάμνει κρυάδα κάμνω μπάνιο στη παράγκα-μου. Οι δρόμοι λαντώνουν πρέπει να τους σάσουν.

Για το μαειρκο- μου έχω λίγα πράματα αλλα περνω. Το μάτι του γκαζιου χάνει και η παράγκα βρώμει γκάζι. Η σόμπα -μου μυρίζει πετρέλαιο και εν χαλασμένη μια φορα χαζίρι να πάρω φωθκιαν.

Δεν μπορω να δουλέψω γιατι έχω διαβήτη και αν δουλέψω θα μου κόψουν το προσφυγικο επίδομα που είναι £14. Τα λεφτα που παίρνω δεν μου φτάνουν γιατι εκτος που ακριβώσαν ούλλα τούτον τον καιρο, έγω είμαι αναγκασμένη να τρώω ειδικα φαγια που μου συστήνει ο γιατρος, γιατι όπως είπα έχω διαβήτη. Θέλω τουλάχιστον £30. Τα ρούχα που φορω είναι ούλλα μεταχειρισμένα, αλλα και πάλαι έσχει 7 μήνες να μου δώσουν. Παπούτσια έσχει 8 μήνες να μου δώσουν.

Ούλλη μέρα είμαι κλεισμένη στην παράγκα -μου γιατι η μόνη ψυχαγωγία πού έχουμε εν μια τηλεόραση στον καφενε, αλλα εγω εν πάω. Επειδη είμαι νευρικη και ευτυχως δηουν - μου καλα φάρμακα όποτε χρειάζουμαι. Άμα βαστω λεφτα πηαίνω με λεωφορείο 2 - 3 φορες την βδομάδα στον Παιδικο κήπο στη Λευκωσία για να ησυχάσω απο τα νεύρα που έχω.

Είμαι μόνη- μου δεν έχω κανένα για να μου παρασταθει. Ακόμα και οι συγγενειςμου όταν πάω κοντα- τους με διώχνουν. Δεν έρχονται ούτε να με δουν γιατι θυμώσαν που είχα δεσμο μ' ένα άντρα που χώρισε. Τούτος επεριπαιζεμε ότι ήταν να με παντρευτει αλλα έφαε μου £40 που έφτυσα γέμα για να τις πιάσω. Και οι γειτόνοι -μου στον Καταυλισμο με περιφρονουν και όταν είμαι άρρωστη δεν έρχεται κανένας να με δεί.

Θέλω να με πάρουν σε καλύτερο σπίτι, αλλα να μη είμαι μόνη. Ως τώρα έκαμα τρείς φορες αιτήσεις αλλα ακόμα δεν έγινε τίποτε. Θέλω να μου δηουν τουλάχιστον £30».

Υπεύθυνος της Μέριμνας στον καταυλισμο: Λουκας Πόντος απο το Ν. Χωριον Κυθραίας.

«Η ιδιοσυστασία του καταυλισμου είναι η ακόλουθη:

μέχρι 5 χρονων:	**35**
6-18 - χρονων:	**65**
18-35 - χρονων:	**110**
35-65 - χρονων:	**133**
απο 65 και πάνω:	**150**
Σύνολο	**493**

Όπως βλέπουμε δηλ. ενα μεγάλο κομμάτι των κατοίκων είναι γέροι που η υγεία-τους κλονίζεται εδω στον καταυλισμο γιατι οι συνθήκες διαβίωσης είναι κακες, άθλιες μπορεις να τις πεις. Για την ιατρικη παρακολούθηση των κατοίκων έρχεται ένας γιατρος κάθε πρωι απο τις 6.30 - 8.30 και τρεις φορες την βδομάδα υπάρχει νοσοκόμα όλη την μέρα. Τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν σχετικα με την κακη κατάσταση των παραγκών-τους, προσπαθούμε να τα επιλύσουμε στο μέτρο του δυνατου.

Αυτος ο καταυλισμος μπορει να θεωρηθει σαν διαμετακομιστικος σταθμος για μόνιμη στέγαση σε συνοικισμο. Οι μονομελεις οικογένειες που κατα κανόνα είναι γέροι δεν καλύπτονται απο το σχέδιο στέγασης· μερικοι απ αυτους είναι 4 - 5 χρόνια. Οι υπόλοιπες οικογένειες με περισσότερα μέλη, όταν κάμουν αίτηση συνήθως φεύγουν μετα απο δύο χρόνια. Τον τελευταίο καιρο έχουν έρθει αρκετοι απο τον Κάμπο της Τσακκίστρας γιατι έκλεισε το μεταλλείο της Λίμνης.

Η μόνη ψυχαγωγία που υπάρχει για όλους, είναι το καφενείο με την τηλεόραση αν και έγιναν προσπάθειες για να εγκριθεί απο το Γραφείον Ευημερίας η δημιουργία ενος Κέντρου Νεότητας. Μπορεί οι αρμόδιοι να νομίζουν ότι επειδη πολλοι απο τους κατοίκους είναι γέροι δεν χρειάζονται ψυχαγωγία. Απο το Γραφείον Ευημερίας παίρνουν βοήθημα μόνο 35 οικογένειες που σε καμμια περίπτωση δεν είναι αρκετο για να ζήσουν. Αυτοι που παίρνουν σύνταξη δεν δικαιούνται κανένα άλλο βοήθημα έστω και αν αυτη η σύνταξη είναι μηδαμινη.»

Υπεύθυνος Καταυλισμου: Ανδρέας Πραστίτης απο την Π. Ζώδια.

«Οι συνθήκες διαβίωσης είναι αίσχος όταν συγκρινεις τα πολυτελη σπίτια δυο βήματα πιο κάτω και τις παράγκες. Αυτο έχει επιπτώσεις στην υγεία όλων-μας απο τα μωρα μέχρι τους γέρους. Συγκεκριμένα το μωρο-μου που γεννήθηκε πριν λίγους μήνες έπαθε αφυδάτωση και λίγο έλειψε να το χάσω. Όλα τα μωρα αναξαίρετα έχουν προβλήματα τόσο υγείας (συνήθως παθαίνουν βρογχοπνευμονία) όσο και ψυχολογικα γιατι δεν έχουν τις ίδιες δυνατότες παιγνιδιου όπως άλλα μωρα πιο ευκατάστατων οικογενειων. Επίσης αρκετα παιδια ανήκουν σε διαλυμένες οικογένειες που ο πατέρας φεύγει γιατι δεν μπορει να αντέξει τα οικονομικα βάρη. Η περίπτωση των γέρων είναι και η πιο τραγικη γιατι έχουν αφεθει στον καταυλισμο μόνο για να πεθάνουν ζώντας απομωνομένοι χωρις καμμια φροντίδα είτε απο τους δικους- τους είτε απο οποιαδήποτε υπηρεσία. Κάθε 20 - 30 μέρες έχουμε και ένα θάνατο γέρου.

Η επιδιόρθωση των παραγκων-τους καθυστερει και αυτο σαν αποτέλεσμα της γραφειοκρατίας που υπάρχει. **Κύριο κριτήριο για να μετακομίσεις όσον το δυνατο γρηγορώτερο σε συνοικισμο είναι τα μέσα,** που δυστυχως οι κάτοικοι του καταυλισμου δεν διαθέτουν και έτσι καθυστερουν αρκετα. Τον τελευταίο χρόνο έχουν μετακομίσει 20 οικογένειες. Στο καταυλισμο αυτο έρχονται άνθρωποι που δεν μπορουν να πληρώσουν ενοίκιο αλλα στις πιο πολλες φορες οι αιτήσεις είναι περισσότερες απο τις διαθέσημες κατοικίες. Οι μονομελεις οικογένειες (γέροι) είναι οι τελευταίες που θα φύγουν και οι αρμόδιοι προσπάθησαν να τους περιπαίξουν δηλ. τους πρόσφεραν £300 για να αυτοστεγαστουν με κανένα δωμάτιο που θα το έκτιζαν δίπλα απο το σπίτι των παιδιων-τους. Μα τα παιδια τους είναι και αυτα πρόσφυγες και δεν έχουν δικα- τους σπίτια.

Η ψυχαγωγία εδω είναι ανύπαρκτη. Έχουμε ζητήσει πριν 8 μήνες την δημιουργία ενος Κέντρου νεότητας αλλα ακόμα να δοθει καμια απάντηση που κατα την γνώμη- μου θα είναι αρνητικη. Έτσι όλος ο κόσμος εδω πηγαίνει στο καφενείο για να δει τηλεόραση. Ένα άλλο πρόβλημα που για μένα είναι δευτερεύουσας σημασίας είναι η επιδιόρθωση των δρόμων με το να ανοικτουν αυλάκια ώστε να μη λιμνάζουν τα νερα στις παράγκες. Πάνω στο θέμα της ψυχαγωγίας εμεις δεν κάναμε οποιαδήποτε άλλη προσπάθεια γιατι ξέρουμε ότι δεν θα καταλήξει πουθενα.

Εκείνο που μας εντυπωσιάζει είναι το γεγονος ότι ο κόσμος πέντε χρόνια τώρα αγνοει την ύπαρξη των παραγκόβιων και είναι αρκετα χαρακτηριστικη η περίπτωση ενος κτηνιάτρου που είπε ότι αν και γυρίζει σ' όλη την Κύπρο πρώτη φορα έβλεπε αυτη την φάρμα.

Οι Κοινωνικοι λειτουργοι κάμνουν ότι μπορουν, αλλα οποιαδήποτε προσπάθεια σταλώνει στις υποσχέσεις τόσον του Γραφείου Ευημερίας όσον και της Μέριμνας. Η γραφειοκρατικη καθυστέρηση που υπάρχει γίνεται πιο δυσβάστακτη όταν ένας πατέρας εγκαταλείψει την οικογένεια- του και περνουν αρκετοι μήνες για να ενδιαφερθει το Γρ. Ευημερίας.»

ΜΙΑ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ - ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΜΕ ΤΟΝ ΧΙΛΙΑΝΟ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗ

ΠΕΔΡΟ ΒΙΚΟΥΝΙΑ ΝΑΒΑΡΟ

Συναντήσαμε τον Πέδρο Ναβάρο, στη Λευκωσία, αφτο το καλοκαίρι, συζητήσαμε αρκετα για την μακρινη Χιλη, για την Τέχνη σήμερα κάτω απο το φασιστικο καθεστως του Πινοσετ και την ίδια τη θέση του καλλιτέχνη μακρια απο την πατρίδα - του. Προτου προχωρήσουμε στη συζήτηση δυο λόγια βιογραφικα:

Πέδρο Βικούνια Ναβάρο. Γεννήθηκε στο Σαντιάγο της Χιλης. Σπούδασε στην πατρίδα -του σκηνοθεσία Κινηματογράφου. Με το πραξικόπημα του Πινοσετ αφτοεξορίστηκε. Απο το 1974 ζει στην Ελλάδα, όπου σπούδασε θέατρο στη Σχολη του Εθνικου Θεάτρου. Κύρια όμως απασχόληση -του η ποίηση. «Γράφω ποίηση», μας λέει, «απο τότε που θυμάμαι τον εαυτο- μου». Ηδη κυκλοφόρησε στα Ελληνικα και Ισπανικα την πρώτη -του ποιητικη συλλογη με τίτλο «ΦΑΤΑΧ» — Εκδόσεις Διόνης 1979. Χαρακτηριστικος είναι ο πρόλογος απο τον ίδιο τον ποιητη στην ποιητικη αφτη συλλογη:

«Γεννήθηκα στο Σαντιάγο της Χιλης το καλοκαίρι του 56. ῾Ισως απο τότε ο λόγος ήταν ο μοναδικος κι αληθινος - μου σύντροφος. Ο χειμώνας ενσαρκώθηκε στο δέρμα- μου κι η βροχη η επίμονη στα πάρκα του Σαντιάγο — που τώρα με τα χρόνια μου φαίνεται μυθικο — κυρίεψσε τη σιωπη - μου παρ᾽ όλο που ο λόγος άνθιζε μέσα στο στόμα -μου. Εδω ήρθα χάρη στην τύχη, χάρη στη δύναμη των ανέμων. Ηρθα χωρις όνομα, χωρις ν᾽ αναγνωρίζω ούτε μια γραμμη του κόσμου που με τριγύριζε κι ένοιωσα τη δύναμη της πλάσης, της πλάσης που νόμιζα ότι την γεννούσαν τα χέρια- μου κι η απάντηση ήταν η βάρβαρη πτώση σ᾽ ένα κόσμο ήδη πλασμένο».

ΕΡΩΤΗΣΗ: Θα θέλαμε να μας μιλήσεις πρώτα για το ρόλο της Τέχνης στη Χιλη σήμερα.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Για να φτάσουμε στο ρόλος της Τέχνης στη Χιλη, πρέπει να ξεκινήσουμε απο τη θέση ότι η Τέχνη δεν υπάρχει άν δεν υπάρχει σύγκρουση. Δηλαδη ο ρόλος της τέχνης είναι να συγκρούεται πάντα με τα δεδομένα. Γιατι τα δεδομένα είναι ελλειπη κι άν η τέχνη δεν προσπαθει να βρίσκει καινούργιους δρόμους, δεν έχει κανένα ρόλο να υπάρχει.

Τώρα στη Χιλη, η τέχνη ψάχνει νέους δρόμους για να μπορέσει ν᾽ αντισταθει στη δικτατορία. Μέσα σαφτα τα πλαίσια είναι το θέατρο που αποκτα τη μεγαλύτερη σημασία. Γιατι το θέατρο στη διαλεχτικη -του δομη μπορει και επιζει ιδιαίτερα σε περιόδους μεγάλης καταπίεσης. Απ᾽ αυτη την άμεση επαφη πούχει το θέατρο με το κοινο μπορει και κρατάει ακόμα ζωντανα τα στοιχεία που αποτελουν εθνικη ταυτότητα. Επομένως μαφτο σίγουρα θέλω να πω ότι κάτω απο τη δικτατορία του Πινοσέτ, έχουνε γίνει πολλες προσπάθειες για να εξαφανιστει αυτη η εθνικη ταυτότητα και επομένως να μπορέσει η Χιλη να τελειώσει το έργο που της έχει ανατάθει απο την Ισπανικη Αυτοκρατορία. Δηλαδη ο ρόλος της εναλλακτικης λύσης του Ευρωπαϊκου πολιτισμου. ῎Αλλες μορφες Τέχνης στη Χιλη είναι δύσκολο να βρεθουν αφτη τη στιγμη όχι γιατι δεν υπάρχουν, αλλα γιατι δεν μπορουν να βγουν εύκολα στο φώς. Παράδειγμα η ποίηση. Πολλοί νέοι ποιητες, συγγραφεις, πεζογράφοι της Χιλης έχουνε δημιουργήσει ένα οργανισμο που λέγεται «ένωση νέων συγγραφέων», ο οποίος προσπαθει να κάνει ένα είδος εξόρμησης, να κρατήσει το λαο και τον κόσμο σε ετοιμότητα. Αλλ᾽ αυτος ο οργανισμος απειλείται μέρα παρα μέρα με φυλακη. Για παράδειγμα: Για να γίνουνε ρεσιτάλ ποίησης, οι διάφοροι θιασάρχες ζητάνε μια νόμιμη υποστήριξη. ῾Ετσι απειλώντας συνέχεια η δικτατορία αυτο τον οργανισμο ποιητων, κόβει κατα κάποιο τρόπο και τη φόρα -τους και τη δυνατότητα για εξόρμηση. ῎Ασε τώρα που οι περισσότεροι καλλιτέχνες έχουνε φύγει απο τη Χιλη και προσπαθουν να κάνουν ένα αγώνα έξω, να γίνει δηλαδη γνωστη η Χιλη στον έξω κόσμο, σαν μια εθνικη ενότητα, σαν ένα ενιαίο σύνολο που αγωνίζεται όχι μόνο για να φύγει η δικτατορία απο τη Χιλη, αλλα και για να αποκτήσει μια μέρα ολόκληρη η Λατινικη Αμερικη την ενότητα που της είναι έμφυτη; σαν περιοχη δηλ. του κόσμου με ενιαία γλώσσα, ενιαία κουλτούρα και παράδοση.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Και κατα την γνώμη - σου, αυτη η δράση μόνο στο εξωτερικο μπορει να γίνει;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Εγω προσωπικα είμαι σίγουρος ότι αύτη η δράση στο εξωτερικο δεν είναι παρα μια μικρη μάχη την οποία θα πρέπει να συνεχίσουμε όταν γυρίσουμε στους τόπους -μας. Γιατι για μένα δεν έχει καμμια σημασία το να είμαι Χιλιανος. Είναι σαν να αναφέρω μια μικρη επαρχία. ῞Ομως έχει σημασία κι είναι κάτι που ιστορικα είναι αδύνατο να αρνηθει κανεις. Είμαι καθαρα Λατινοαμερικανος.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δηλαδη με τα πιο πάνω μπορούμε να πούμε πως βγαίνει το συμπέρασμα ότι οι δικτατορίες της Λατινικης Αμερικης είναι τόσο κλειστες και αδίστακτες που δεν αφήνουν καθόλου περιθώρια για πολιτιστικη δράση στο εσωτερικο;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Αυτη η ερώτηση είναι λίγο απόλυτη. Πάντα υπάρχει περιθώριο για πολιτιστικη δράση ακόμα και σε μια δικτατορία του είδους αυτου. Γιατι όπως το ξέρεις και συ, η Τέχνη είναι αυτη που εγκαινιάζει νέους δρόμους στη γλώσσα και στην εκφραση. Επομένως ο δημιουργος σαν δημιουργος, έχει το περιθώριο να εκφραστει, αλλα αφτο που έχει μεγαλύτερη σημασία είναι να δούμε άν αυτη η έκφραση έχει απήχηση ή όχι. Προσωπικα για να μπορέσω να δω αυτο το πράγμα θάπρεπε κανονικα νάμαι στη Χιλη. ῞Ομως ξέρω ότι στη Χιλη υπάρχει μια εκπολιτιστικη πανεπιστημιακη ένωση η οποία μέχρι σήμερα έχει διοργανώσει δύο φεστιβαλ ερασιτεχνικου θεάτρου και φαντάζομαι ότι για να φτάσει στο δεύτερο φεστιβαλ θα πρέπει να έχει κάποια απήχηση στο πρώτο, αλλιως θάτανε χαμένη η δουλεια. Πάντως στη Λατινικη Αμερικη απο την απελεφθέρωση απο τους Ισπανους (1810) έχει καλλιεργηθει πολυ έντονα ο τοπικος εθνικισμος, δηλ. οι Αγγλοι πείσανε τους Λατινοαμερικανους να δημιουργηθούνε κράτη στη Λατινικη Αμερικη σύμφωνα με τις υποδιαιρέσεις της Ισπανικης Αυτοκρατορίας. Δηλ. για παράδειγμα το σημερινο Περου είναι αυτο που κατα την Ισπανικη Αυτοκρατορία έγινε η Αντιβασιλεία του Περου. Διαιρέσεις που δεν ήτανε παρα μόνο διοικητικες και δεν αντιστοιχουν σε καμμια εθνικη ταυτότητα. Αυτο όμως έχει αγνοηθει ακόμα και απο τα προοδευτικα κόμματα. Τόσο πολυ που όταν ο Τσε Γκεβάρα ζήτησε συμπαράσταση ή βοήθεια απο το Κομμουνιστικο Κόμμα της Βολιβίας, η απάντηση που πήρε ήταν τόσο ανόητη όπως ότι «εμεις είμαστε Βολιβιανοι και συ είσαι Αργεντινος. Εμεις πρέπει να ασχοληθούμε με τα δικα -μας προβλήματα». Με λίγα λόγια αφτο μας αποδεικνύει τελικα ότι η θέση μας για τη μια Ενιαία Λατινικη Αμερικη βγαίνει απο τα ίδια τα πράγματα. Δηλαδη το φαινόμενο της γλώσσας πούναι πολυ σημαντικο. ῞Οταν πας απο τη μια χώρα της Λατ. Αμερικης στην άλλη δηλαδη διασχύσεις 10 χιλιάδες χιλιόμετρα δεν θα αισθανθεις ξένος κι αυτο το ξέρει καλύτερα ο εργαζόμενος λαος που μετακινείται και που σίγουρα στο βάθος της καρδιας του δεν μπορει να πιστέψει ότι όντας Χιλιανος, στο Μεξικο θα είναι ξένος.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Ας έρθουμε στη δίκη σου προσωπικη δράση έξω απο τη Χιλη και τη Λατινικη Αμερικη.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Η δράση μου εξω απ τη Χιλη είναι σχετικα πολυ περιορισμένη. Σαν ποιητης έχω λειτουργήσει μόνο στο επίπεδο της λογοτεχνίας. Στο μεταξυ έχω προσπαθήσει και να δώσω και τη δικη μου τη ποίηση στη δημοσιότητα για να φάνει σαν μια δημιουργικη φωνη παρ᾽ όλο τον εφημισμο της φράσης, η οποία έρχεται απο ένα καινούργιο για την Ευρώπη κόσμο. Προσπαθω να διατηρήσω πάντα στη δημιουργία μου και νομίζω ότι τόχω κατορθώσει, το λατινοαμερικανικο στοιχείο. Όμως αυτο έχει και τις δυσκολίες του. ῞Οταν είμαστε μπροστα σ᾽ ένα ποιητη σαν τον Νερούδα πρέπει να εργαστούμε πολυ σκληρα για να αφομοιώσουμε τη θέση του Νερούδα και να την αναπτύξουμε πάρα πέρα. Ετσι η θέση μου σαν δημιουργος δεν μπορει να μείνει ξεκομμένη απο μια πολιτικη θέση. Και πολλες φορες βρίσκω τον εαυτο μου να δουλεύει καθαρα σαν πολιτικος παρα σαν ποιητης.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αυτο αναστέλλει ή προχωρει - εξελήσσει - τη δημιουργικη σου δουλεια;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Αυτο φαινομενικα αναστέλλει τη δημιουργικη -μου δουλεια αλλα στη πραγματικότητα όλη αυτη η πολιτικη εμπειρία μεταβάλλεται περνώντας απο το κόσκινο της ποίησης, σ᾽ ένα πολυ δυαντο και συνάμα γλυκο ερωτικο λόγο. Και λέω λόγο γιατι ο λόγος δεν είναι παρα το αποτέλεσμα της λογικης λειτουργίας του εγκεφάλου. Επομένως όταν γεννηθει ένα ποίημα δεν μπορούμε να το θεωρήσουμε σα μια στιγμη αισθητικης έξαρσης, αλλα σαν μια λεπτομερέστατη ρασιοναλίστικη λειτουργία. Και αυτο διότι δεν υπάρχει ποίηση αν δεν υπάρχει θέση. Και δεν υπάρχει θέση αν δεν υπάρχει μια συνείδηση της ιστορίας.

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ ΕΔΕΚ

Συνεχεια απο την 3

την εξουσία. Αν κάλυπτε πλατύτερο ιδεολογικο χώρο πράγματι η δύναμη -της θα ήταν πιο μεγάλη. Αφτο όμως θα ρχόταν σε αντίθεση με τους οραματισμους των ηγετών -της, που διακηρύσσουν πως αγωνίζονται για μια Κύπρο λέφτερη και Σοσιαλιστικη».

Να που τελικα ο Κάτσης χωρις να χρησιμοποια τους ανώνυμους «άλλους» ή την άγνωστη «μερίδα» υποστηρίζει ο ίδιος ανοικτα ότι η ΕΔΕΚ δεν πρέπει να αγωνίζεται για την κοινωνικη αλλαγη γιατι αυτο της στερει την μαζικότητα, γιατι αν θέλει να διεκδικήσει την εξουσία πρέπει να πάει πιο δεξια.

Είναι πια φανερο ποιος είναι ο στόχος του αρθρογράφου και της αστικης τάξης μακροπρόθεσμα.

Μπροστα στην οικονομικη κρίση που μας έρχεται, καθως το «θαύμα» ναυάγησε, και την κοινωνικη αναταραχη που έρχεται, η αστικη τάξη αναζητα τα εναλλακτικα σχήματα που θα πάρουν την θέση της Κυβέρνησης Κυπριανου. Φυσικα το πρώτο είναι η συνένωση του ΔΗΚΟ και του ΔΗΣΥ πάνω σε μια καθαρα ταξικη και αντικομμουνιστικη βάση. (Βλέπε ανασχηματισμος)

Αλλα δεν είναι και τόσο εύκολα. Ετσι θέλουν να ετοιμάσουν και την δεύτερη λύση, την ΕΔΕΚ. ῞Ομως μια ΕΔΕΚ ακρωτηριασμένη απο τα αριστερα- της συνθήματα και στόχους. Μια ΕΔΕΚ αρκετα δεξια που να μην μπορει να τραβήξει τα πράγματα μέχρι το Σοσιαλισμο.

Οσο για το ΑΚΕΛ μπορει τώρα να επηρεάζει το σημαντικώτερο μέρος της εργατικης τάξης και των αγροτων, μέσω ΠΕΟ και ΕΚΑ, όμως η συνεχης πισωδρόμηση του σ᾽ όλους τους τομεις απο το εθνικο (βλέπε «τολμηρα βήματα») μέχρι και τις οικονομικες ως εργατικες κι άλλες λαϊκες διεκδικήσεις (βλέπε Βιομηχανικος κώδικας = Ταξικη Συνεργασία) και η αντίθετη συνεπης στάση του Σ.Κ. ΕΔΕΚ που δεν δέχεται υποχωρήσεις απέναντι στον ιμπεριαλισμο και την κατοχη, αλλα αντίθετα πολεμα για ένα κοινο μέτωπο με τις Τουρκοκυπριακες μάζες, που μάχεται μέσα κι έξω απο τη βουλη ενάντια στην επίθεση του κεφαλαίου (νέα φορολογικα μέτρα, ψευτοκάθαρση, ανασχηματισμος) θα φέρει τις εργατικες και αγροτικες μάζες γύρω απο το Σ.Κ.ΕΔΕΚ για να δυναμώσουν τον αγώνα για Λευτερια και Σοσιαλισμο.

Πέτρος Ζαρούνας

ΕΛΛΑΔΑ: ΕΝΤΕΙΝΕΤΑΙ Η ΤΑΞΙΚΗ ΠΑΛΗ

(Συνέχεια απο τη 2η σελιδα)

Η παγκόσμια οικονομικη κατάσταση μας επιτρέπει να προβλέψουμε ότι η αστικη τάξη παντου και στην Ελλάδα θα κτυπήσει ακόμα περισσότερο το βιοτικο επίπεδο των εργαζομένων. ῎Ηδη ο πληθωρισμος στην Ελλάδα βρίσκεται σε πολυ ψηλα επίπεδα. Χαρακτηριστικα, τα ακίνητα έχουν ανατιμηθεί κατα 31% το 1979 ενώ οι τιμες ανεβαίνουν ανεξέλεκτα.

Μέσα σ᾽ αυτα τα πλαίσια οι αγώνες και οι κινητοποιήσεις απο πλευρας εργατων θα κλιμακωθουν. Αυτη η σύγκρουση αναπόφευκτα θα έχει σοβαρες επιπτώσεις πάνω στην πολιτικη κατάσταση της χώρας. ῎Ηδη σύμφωνα με εκτιμήσεις η Νέα Δημοκρατία παρουσιάζει μια τρομερη πτώση αφου έχει ποσοστο μέσα στις μάζες μόνο 32% ενω το ΠΑΣΟΚ που βρίσκεται σε μεγάλη άνοδο παρουσιάζει ποσοστο 35%. ῞Ολα δείχνουν ότι η ελληνικη πραγματικότητα μπαίνει σε νέα φάση όπου η ταξικη πάλη θα επηρεάσει σημαντικα την εξέλιξη της χώρας.

ΜΙΑ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΤΗΣ ΔΟΥΛΙΑΣ ΤΗΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗΣ ΛΕΣΧΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

Μια αξιοπροσεχτη πολιτιστικη δραστηριοτητα

Πραγματοποιήθηκε στις 17 του περασμένου μήνα στη Λευκωσία, η ετήσια Γενικη Συνέλευση της Κινηματογραφικης Λέσχης Κύπρου. Η Συνέλευση μας έδωσε την ευκαιρία να κάνουμε μια καθολικη αξιολόγηση της λειτουργίας της λέσχης τά τελευταία δύο - τρία χρόνια.

Απο τη πρώτη ματια φαίνεται ότι έγινε μια αξιόλογη και μοναδικη δουλεία μέσα στα κυπριακα δεδομένα και πλαίσια. Αξίζει να αναλύσουμε κάπως αυτα τα δεδομένα για να μπορούμε να κάμουμε μια σωστη, διαλεχτικη αξιολόγηση.

Ως πριν λίγα χρόνια η Κύπρος δεν είχε καμμια σοβαρη κινηματογραφικη παράδοση. Το πρόβλημα δεν περιορίζεται αποκλειστικα στον κινηματογράφο. Είναι γενοκότερο πρόβλημα κουλτούρας. Αν εξαιρέσουμε τις λαϊκες μορφες της τέχνης, που ήταν ήδη ανεπτυγμένες, θα διαπιστώσουμε πως το νέο ανεξάρτητο κυπριακο κράτος δεν έκαμε σοβαρες προσπάθειες για να επαλείψει την πνευματικη υπανάπτυξη που κληρονόμησε απο την αποικιοκρατία.

Στον κινηματογράφο οι δυσκολίες είναι ακόμα πιο μεγάλες. Μια καθοριστικη ιδιότητα του κινηματογράφου, το γεγονος ότι είναι εμπόρευμα, δυσκόλευε κι εξακολουθει να δυσκολεύει τα πράματα. Δεν μπρούσε να ξεπηδήσει απο τις ανάγκες ενος τόπου, που ο πληθυσμος μόλις περνα το μισο εκατομμύριο κατοίκους, μια κινηματογραφικη βιομηχανία, εχτος κι αν θα απευθυνόταν και σε χώρους πιο πλατειους απο την Κύπρο (μια τέτοια τάση εκφράζουν οι συμπαραγωγες Κυπρίων με ξένους, κυρίως Αραβες) ή αν έδειχνε ενδιαφέρον το κράτος. Η όλη πραχτικη του κράτους απο την ανεξαρτησία ως σήμερα δείχνει μιαν παντελη παραγνώριση της σημασίας του κινηματογράφου, ακόμα και σαν πολιτικου όπλου. Η σχέση του κράτους με τον κινηματογράφο ήταν τυχαία και καθοριζόταν πάντα απο την σχέση που είχε με τα πρόσωπα τα οποία χρηματοδοτούσε.

Αλλα και οι άλλοι τομεις της κινηματογραφικης κουλτούρας χώλαιναν απίστευτα. Η πληροφόρηση για τον κινηματογράφο, η κριτικη ταινιων και η προβολη καλων ταινιων απο λέσχες, οργανώσεις και σωματεία γινόταν εντελως ερασιτεχνικα και συμπτωματικα ανάλογα με την παρουσία προσώπων που έδειχναν κάποιο ενδιαφέρον για τον κινηματογράφο. Ο ίδιος κανόνας ισχύει σε μεγάλο βαθμο ως σήμερα. Ετσι γύρω στο 62 η παρουσία του Νίνου Φ. Μικελλίδη στην Κύπρο δημιούργησε ένα εύφορο για την εποχη κλίμα, με κριτικες στις εφημερίδες, προβολες στα πλαίσια της τότε λέσχης, εκδόσεις, κτλ. το τάραμμα των λιμναζότων νερων ακολούθησε μια νέα ηρεμία με την απουσία του Νίνου για να εμφανιστει ξανα μια νέα προσπάθεια, το ίδιο παροδικη όπως η προηγούμενη. Πρόκειται για τη Κινηματογραφικη Λέσχη, που είναι γνωστη ως Λέσχη του ΡΙΚ.

Ολα αυτα τα χρόνια θα πρέπει να αναφερτει πως το λογοτεχνικο περιοδικο «Νέα Εποχη» είχε μια συνεχη αναφορα στον κινηματογράφο

Ένα στιγμιότυπο απο το «Μάμμα Ρόμα» του Πιερ - Πάολο Παζολίνι. Μια απο τις ταινίες που πρόβαλε πέρσι η Κινηματογραφικη Λέσχη Κύπρου.

κυρίως με ανταποκρίσεις του Ν. Φ. Μικελλίδη απο το Λονδίνο. Η προσπάθεια αυτη όμως, παρόλο που είναι αξιοπρόσεχτη, δεν είχε σοβαρη επίδραση στον κυπριακο χώρο γιατι ήταν περιορισμένη σε ένα στενο κύκλο ανθρώπων και δεύτερο γιατι ήταν εντελως εξωτερικη, και ψυχρη αφου τα θέματα της ήταν παρμένα απο χώρους ξένους και δεν πήγαζαν απο τις πραγματικότητες της Κύπρου. Σαν πληροφόρηση, ήταν, για μια περίοδο, η μοναδικη οργανωμένη στην Κύπρο.

Το γιατι η δράση της Κινηματογραφικης Λέσχης Κύπρου τα τελευταία δύο χρόνια είναι κάτι το ιδιαίτερα σπουδαίο, είναι γιατι ισχύουν τα πιο κάτω, μέσα στα δεδομένα που περιγράψαμε:

1. Εχει μια πλούσια δραστηριότητα τόσο σε αριθμο προβολων, όσο και σε ποιότητα ταινιων. Βλέπουμε χαραχτηριστικα πως την χρονια που πέρασε προβλήθηκαν 55 ταινίες σε 124 προβολες. Ολες οι ταινίες είναι διαλεχτες. Πολλες απο αυτες προβλήθηκαν για πρώτη φορα στην Κύπρο.

2. Η Λέσχη έχει μια μαζικότητα. Δεν περιορίζεται σε ένα στενο κύκλο διάνοουμένων, όπως οι προηγούμενες. Τα 400 τόσα μέλη και οι άλλοι τόσοι φίλοι είναι ένας πολυ σημαντικος αριθμος για μια λέσχη με ηλικία λειτουργίας δύο χρόνων. Η μαζικότητα οφείλεται στη ταχτικη, συνεπη λειτουργία ελληνικων υποτίτλων σε όλες τες ταινίες, στην ποιότητα των ταινιων, και γενικότερα όλης της δουλειας-της.

3. Η σωστη συνειδητοποίηση του ρόλου και της δουλειας της Λέσχης. Απο το συγκεκριμένο περιεχόμενο των προβολων και της επιμέρους αναφορες του Δ.Σ φαίνεται αποκρυσταλωμένη η πίστη πως η Λέσχη είναι καταρχην και κύρια ένα πολιτιστικο σωματείο, με σκοπους που αφορουν την προώθηση της τέχνης του κινηματογράφου. Παράλληλα συμπληρώνεται αυτη η θέση με τη συνειδητοποίηση πως δεν μπορει να υπάρξει καθαρα και αυστηρη πολιτιστικη δράση, αποκομμένη απο τους υπόλοιπους τομεις της ζωης, και κυρίως σε μια χώρα που βρίσκεται σε ημικατοχη. Αυτη η θεωρία αποτέλεσε τη χρυση τομη της λειτουργίας της Λέσχης, με τα θαυμάσια αποτελέσματα που βλέπουμε. Αποφεύχθηκε τόσο η λανθασμένη ιδεαλιστικη θέση της τέχνης για την τέχνη, όσο και η αριστεριστικη θέση της πολιτικης επανάστασης μέσω της τέχνης, θέσεις, που έχουν εκφραστει κατα καιρους στον κυπριακο χώρο.

Στην πράξη η θέση της Λέσχης έχει εφαρμοστει με το ρίξιμο του βάρους στις προβολες ταινιων με πολιτικο και κοινωνικο περιεχόμενο που συμβάλλουν άμεσα ή έμμεσα στη πολιτικη συνειδητοποίηση. Είναι ενδειχτικη η σημασία που έδωσε η Λέσχη στα δύο πρώτα φεστιβαλ, που οργάνωσε, του Παλαιστινιακου και του Ελληνικου Κινηματογράφου.

4. Απόρροια του πιο πάνω είναι η σημασία που δόθηκε στις προβολες εχτος Λέσχης, σε χώρους πιο πλατειους. Οι προβολες αυτες ήταν περιορισμένες και για δικαιολογία προβλήθηκαν ορισμένες αληθοφανεις δυσκολίες. Εντούτοις έχει διαφανει και με τις περιορισμένες ίσως προβολες η τάση για άνοιγμα σε ευρύτερες μάζες με προβολες μιας κατηγορίας καλων ταινιων, που συνδιάζουν την καλλιτεχνική -τους υπόσταση με μια απλότητα στη γραφη. Ο βαθμος επιτυχίας αυτης της προσπάθειας στο μέλλον θα είναι και το μέτρο αξιολόγησης, της όλης δουλειας της Λέσχης.

5. Η Λέσχη έχει διαφυλάξει ως σήμερα την ανεξαρτησία και την αυτονομία της, τόσο όσον αφορα τον οικονομικο παράγοντα όσο και τον πολιτικο και πολιτιστικο. Οι δραστηριότητες της Λέσχης βασίζονται κατα κύριο λόγο στις διαφόρων κατηγοριων συνδρομες των μελων. Η οικονομικη βοήθεια του κράτους, την οποία η Λέσχη επιζητα και αποδέχεται χωρις οποιουσδήποτε δεσμευτικους όρους, είναι περιορισμένη και εκφράζεται κυρίως με την παροχη σ' αυτην δωρεαν αίθουσας προβολων.

Η οικονομικη αυτοτέλεια διάφοροποιει τη Λέσχη απο οποιαδήποτε εταιρεία, επιχείρηση ή άτομα που ασχολούνται με τον κινηματογράφο (ακόμα και με τον καλο κινηματογράφο) και έχουν σαν κίνητρο και οικονομικη βάση το κέρδος. Η αυτοτέλεια αυτη εγγυάται στη Λέσχη μια πορεία χωρις συμβιβασμους σε επεμβάσεις με εξωκινηματογραφικα κίνητρα. Η στάση της Λέσχης απέναντι στη λογοκρισία και ο κατάλογος των ταινιων που προβλήθηκαν επιβεβαιώνουν την άποψη πως η Λέσχη έχει καταφέρει να διατηρήσει την αυτοτέλεια και την ανεξαρτησία της.

Η Κινηματογραφικη Λέσχη είναι ένα φαινόμενο απο τα λίγα που εμφανίζονται στην Κύπρο, άξιο μελέτης απο όσους ενδιαφέρονται να δημιουργήσουν κάτι αυτόνομο και γνήσιο στον πολιτιστικο τομέα. Οι προοπτικες και στον τομέα του κινηματογράφου και σε άλλους τομεις της τέχνης είναι τεράστιες, φτάνει να υπάρχει το ανάλογο γνήσιο ενδιαφέρον και καλά σχεδιασμένη δραστηριοποίηση.

Δυστυχως στη Γ.Σ δεν συζητήθηκαν όλα αυτα τα ενδιαφέροντα θέματα, παρα μόνο ξοδεύτηκε πολλη ώρα σε διαδικαστικες συζητήσεις. Η όλη ιστορία μας εδημιούργησε την εντύπωση ότι όλα αυτα δεν ήταν άσχετα με μια πλευρα των όσων θίξαμε πιο πάνω. Οπως αναφέρτηκε στη Γ.Σ ένα μέλος του παλιου Δ.Σ που παραιτήθηκε και που έπαιξε πρωταγωνιστικο ρόλο στο να πάρει αυτη την τροπη η Γ.Σ είχε προτείνει κομματικοποίηση της Λέσχης είτε με συμφωνία στα παρασκήνια είτε με την de facto επιβολη της στις εκλογες. Η αποχώρηση της ομάδας στην οποία συμμετείχε, ύστερα απο καταψήφιση μιας θέσης -της ισοδυναμει με αποφυγει συζήτησης της ουσίας ύστερα απο μια προσπάθεια πλάγιας επιβολης μιας θέσης.

Υποπτη επίσης ήταν η στάση δύο ιδιοχτητων κινηματογραφικης εταιρείας, που εμφανίστηκαν μια βδομάδα πριν την Γ.Σ να δείχνουν όψιμο ενδιαφέρον για τη Λέσχη, πλησιάζοντας μέλη και προσπαθώντας να τα πείσουν να συνεργαστουν για «να σώσουν τις δημοκρατικές διαδικασίες» στη Λέσχη, που κινδύνευαν απο το «διχτατορικο» Δ.Σ. Είναι ενδειχτικο πως κι αυτοι απόφυγαν οποιαδήποτε συζήτηση πάνω στη δουλεια της Λέσχης, χωρις να παραλείπουν ωστόσο να διαδίδουν μια σειρα απο μυθεύματα και συκοφαντίες.

ΑΠΟΘΡΑΣΥΝΕΤΑΙ Η ΔΕΞΙΑ

(Συνεχεια απο την 1η σελιδα)

Η εν λευκω υποστήριξη της Κυβέρνησης Κυπριανου χωρις κανένα κοινο πρόγραμμα και κοινες προοπτικες και χωρις καμμια συμμετοχη στη λήψη αποφάσεων προσφέρει στην αριστερα μόνο το μερίδιο των ευθυνών, ενω η Κληριδικη δεξια αφήνεται ελεύθερη να δημαγωγει και να κριτικάρει. Υπάρχει έτσι ουσιαστικος κίνδυνος απογοήτευσης των μαζων και συνεπακόλουθης στροφης- τους προς την «υπαλλακτικη γραμμη» της δεξιας. Η κατάσταση αυτη ευνουχίζει την δυναμικότητα του εργατικου κινήματος στις οικονομικες διεκδικήσεις και στον αγώνα για λευτερια.

Για να αμυνθει το εργατικο κίνημα στις επιθέσεις της δεξιας στον οικονομικο και τον πολιτικο τομέα και τελικα να περάσει στην επίθεση ένας δρόμος υπάρχει. Είναι ο δρόμος που προβλήθηκε τόσο φορτικα και επίμονα απο τις στήλες αυτες και που είναι σήμερα τόσο αναγκαίος όσο ποτε άλλοτε. Επαναλαμβάνουμε τα λόγια της Έκφρασης της 28ης Ιούλη 1978.

Η αντιμετώπιση της δεξιας μπορει μόνο να γίνει με τη συνεπη, αποφαστικη οργάνωση του λαου με βάση ένα ολοκληρωμένο πολύπλευρο πρόγραμμα αγώνα ενάντια στην κατοχη και την εκμετάλλευση. Η δημιουργία μιας λαϊκης πολιτοφυλακης με δημοκρατικη διοίκηση και λαϊκο έλεγχο θα αποτελέσει την μόνιμη εγγύηση ενάντια σε κάθε απόπειρα εκτροπης. Παράλληλα η διαφύλαξη και επέκταση των δημοκρατικων διαδικασιων όπως και η λήψη των αναγκαίων οικονομικων μέτρων που να διασφαλίζουν κοινωνικη δικαιοσύνη θα εξασφαλίσει την ενότητα του λαου. Αποσπασματικη αντιμετώπιση του προβλήματος κάθε φορα που εντείνεται η επίθεση της δεξιας, οδηγει αναγκαστικα σε υποχωρήσεις και γίνεται τελικα όπλο στα χέρια της αντίδρασης.

Ο ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ ΣΤΗ ΜΟΣΧΑ

Καμια αισιοδοξία γιὰ ριζικες ανακατατάξεις στοὺς προσανατολισμοὺς της Ελληνικης κυβέρνησης

Η επίσκεψη του Καραμανλη στη Μόσχα έδωσε την αφορμη για μια σειρα απο σχόλια και εχτιμήσεις απο την πλευρα διαφόρων κύκλων. Πολλοι την είδαν σαν μια ριζικη αλλαγη στους προσανατολισμους της ελληνικης εξωτερικης πολιτικης, ύστερα απο την απαγοήτευση της Ελλάδας απο τους δυτικους «συμμάχους» -της. Πολλοι πάλι την είδαν σαν πορσπάθεια του Καραμανλη να κερδίσει διπλωματικα χαρτια «εκβιάζοντας» ακτιβως τους δυτικους συμμάχους. Είναι όμως έτσι το πράγμα;

Η επίσκεψη του Ελληνα Πρωθυπουργου στη Μόσχα δημιούργησε τόσα πολλα σχόλια επειδη σχόλια επειδη ακριβως η ελληνικη εξωτερικη για πρώτη φορα βγαίνει ουσιαστικα απο την επίδραση του ψυχροπόλεμικου κλίματος της δεκαετίας του 1950. Και είναι απο τούτη την σκοπια μια καθυστερημένη αντανάκλαση -του ή στις άλλες δυτικες χώρες θεωρείται πια σαν φυσιολογικη διαδικασία στις διεθνεις σχέσεις. Φυσικα τούτο μπορει να βρει την εξήγηση του στο κλίμα που δημιουργήθηκε στην Ελλάδα μετα τον εμφύλιο πόλεμο, την μακρόχρονη αστάθεια της ελληνικης κοινωνίας σε συνάρτηση με την αστυνόμευση των ΗΠΑ, στην ύπαρξη των διαφόρων φασιστικων ή μισι - φασιστικων κυβερνήσεων. Εχοντας υπόψη τούτο το υπόβαθρο φκαι την αλλαγη που ακολούθησσε, ο πρωθυπουργος της Σοβιετικης Ενωσης πλησίασε με αρκετη ακρίβεια τη διαφοροποίηση που παρατηρείται στις ελληνοσοβιετικες σχέσεις όταν — στο γεύμα που παραχώρησε προς τιμη του Καραμανλη — είπε: «Η πρόοδος που σημειώνεται στις σοβιετοελληνικες σχέσεις είναι αποτέλεσμα του γενικου κλίματος στην Ευρώπη και της πολιτικης της διεθνους υφέσεως».

Για τη φύση του νέου κλίματος στις διεθνεις σχέσεις και τη διεθνη «ύφεση» μπορουν να γραφτουν πάρα πολλα. Το σημαντικώτερο όμως γεγονος είναι πως το ισοζύγιο των δυνάμεων ανάμεσα στις ΗΠΑ και τη Σοβιετικη Ενωση, έχει διαφοροποιηθει σημαντικα στην διάρκεια των τελευταίων δύο δεκαχρόνων, πού οι ΗΠΑ είναι πια υποχρεωμένες να συνομιλουν με τη Σοβιετικη Ενωση και να αναγνωρίζουν σαν τετελεσμένο γεγονος την ύπαρξη της χώρας τούτης καθως και των συμμάχων -της.

Καθορίζονται τα πλαίσια μέσα στα οποία κινείται η Ελληνικη εξωτερικη πολιτικη ο έλληνας πρωθυπουργος ήταν κι ο ίδιος πολυ σαφης: «Ανήκουμεν, είπε, στην αντιφώνηση προς τον Κοσύγκιν σε διαφορετικς συμμαχίες. Απο τη θέση της μέσα στην ΕΟΚ, πρόσθεσε, η Ελλάδα θα μπορει να συμβάλει θετικότερα και στο μέτρο των δυνάμεων- της στην εδραίωση της ειρήνης στον ευρωπαϊκο χώρο και ειδικώτερα στην περιοχη -της».

Στα δύο καυτα' ζητήματα της Ελληνικης εξωτερικης πολιτικης — το Αιγαίο και το Κυπριακο — δεν φαίνεται να σημειώθηκε οποιαδήποτε θεαματικη αλλαγη. Σ' ότι αφορα το Κυπριακο πρόβλημα, ή Σοβιετικη Ενωση έκφρασε τις παλιες θέσεις-της, ενω στο θέμα του Αιγαίου η στάση -της υπήρξε περισσότερο προσεχτικη.

Ποιες ήταν, όμως, οι γενικώτερες επιπτώσεις της επίσκεψης Καραμανλη στη Σοβιετικη Ενωση; Σίγουρα δημιούργησε ένα νέο κλίμα στις σοβιετο - ελληνικες σχέσεις που επιτρέπουν τουλάχιστον μια πιο ουσιαστικη συνεργασία στον οικονομικο τομέα. Σε τούτο υπάρχει μια συνταύτιση πλεύσης με τις υπόλοιπες χώρες της ΕΟΚ που για αρκετο καιρο τώρα απαιτούσαν οι αντικειμενικες οικονομικες οικονομικες συνθήκες. Αλλα και στο γενικώτερο πολιτικο επίπεδο φαίνεται να δημιουργείται μια συμπόρευση με τις υπόλοιπες χώρες της ΕΟΚ όσον αφορά την αντιμετώπιση των σχέσεων με την Σοβιετικη Ενωση.

Βραχυπρόθεσμα πιο σημαντικες θα είναι ίσως οι επιπτώσεις στο εσωτερικο της Ελλάδας. Γιατι στο επίπεδο των εντυπώσεων, δίνει την ευκαιρία στο δεξιο ηγέτη να αυξήσει το γόητρο του, σαν του φιλελεύθερου φωτισμένου ηγέτη που εγκαταλείπει το στείρο αντικομμουνισμο του παρελθόντος και αντιμετωπίζει πιο ρεαλιστικα τις διεθνεις σχέσεις της Ελλάδας.

Όμως, γενικώτερα αξίζει να ξανατονιστει, δεν δικαιολογείται οποιαδήποτε αισιοδοξία για ριζικες ανακατατάξεις στους προσανατολισμους της ελληνικης κυβέρνησης.

Ανακοινωση

Η Συνταχτικη Επιτροπη της "Σοσιαλιστικης Εκφρασης" ανακοινωνει οτι επαναρχιζουν τα ταχτικα δεκαπενθημερα αχτιβ της εφημεριδας.

Για οσους ενδιαφερονται το αχτιβ θα γινει το Σαββατο 27 του οκτωβρη 79 στις 4.00 μ.μ. στα κεντρικα γραφεια της Σ.Ν. ΕΔΕΝ, Κωνστ. Παλαιολογου 23 Λευκωσια, 2ος οροφος.

σοσιαλιστικη εκφραση

Για ένα χρόνο: 24 φύλλα
Εσωτερικο: £2.000
Εξωτερικο:
Ελλάδα: £3.000 ή 300 δρ.
Ευρώπη: £4.000 ή $12.000
Αμερικη: £5.000 ή $15.000
Αυστραλία: £6.000 ή $15.000 (Αυστρ.)

Η Σοσιαλιστικη Έκφραση διατείθεται στα Γραφεία της Σοσιαλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ και στα περίπτερα.

Για την αλληλογραφία:
Σοσιαλιστικη ΕΚΦΡΑΣΗ
Τ.Κ. 1064
ΛΕΥΚΩΣΙΑ—ΚΥΠΡΟΣ